

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. aastakäik

10. aprill 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 112/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 112/02	Kohtuasi C-555/14: Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n ^o 6 de Murcia eelotsusetaotlus – Hispaania) – IOS France EFC SA versus Servicio Murciano de Salud (Eelotsusetaotlus — Hilinenud maksmisega võitlemine äritehingute puhul — Direktiiv 2011/7/EL — Eraettevõtjate ja riigiasutuste vahelised äritehingud — Siseriiklikud õigusnormid, mis seavad võla põhisumma viivitamatu sissenõudmise tingimuseks viivise ja võlgade sissenõudmiskulude hüvitamise nõudest loobumise)	2
2017/C 112/03	Kohtuasi C-577/14 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus – Brandconcern BV versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 51 lõige 2 — Sõnamärk LAMBRETTA — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Tühistamisaotlus — Osaliselt tühiseks tunnistamine — EUIPO juhataja teatis nr 2/12 — Euroopa Kohtu otsuse mõju ajaline piiramine)	3

2017/C 112/04	Arvamus 3/15: Euroopa Kohtu (suurkoda) 14. veebruari 2017. aasta arvamus – Euroopa Komisjon (ELTL artikli 218 lõike 11 alusel antud arvamus — Marrakechi leping avaldatud teoste juurdepääsu lihtsustamise kohta nägemispuudega või muu trükikirja lugemise puudega isikutele — ELTL artikkel 3 — Euroopa Liidu ainuvälispädevus — ELTL artikkel 207 — Ühine kaubanduspoliitika — Intellektuaalomandi kaubandusaspektid — Rahvusvaheline leping, mille sõlmimine võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala — Direktiiv 2001/29/EÜ — Artikli 5 lõike 3 punkt b ja lõige 4 — Piirangud ja erandid puudega inimeste huvides)	3
2017/C 112/05	Kohtuasi C-90/15 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus – Hansen & Rosenthal KG, H&R Wax Company Vertrieb GmbH versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Konkurents — Kartellid — Euroopa parafiinvahade turg ja Saksamaa toorparafiini turg — Hindade kindlaksmääramine ja turgude jagamine — Tõend rikkumise kohta — Täielik pädevus — Tõendite moonutamine — Põhjendamiskohustus — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Artikli 23 lõige 2 — Trahvisumma arvutamine — Seaduslikkuse põhimõte — Suunised trahvide arvutamise meetodi kohta (2006) — Proportsionaalsuse põhimõte)	4
2017/C 112/06	Kohtuasi C-94/15 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus – Tudapetrol Mineralölzeugnisse Nils Hansen KG versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Keelatud kokkulepped — Euroopa parafiinvahade turg ja Saksamaa toorparafiini turg — Hindade kindlaksmääramine ja turgude jagamine — Põhjendamiskohustus — Rikkumise tõend — Tõendite moonutamine)	4
2017/C 112/07	Kohtuasi C-95/15 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus – H&R ChemPharm GmbH versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Konkurents — Kartellid — Euroopa parafiinvahade turg ja Saksamaa toorparafiini turg — Hindade kindlaksmääramine ja turgude jagamine — Põhjendamiskohustus — Tõend rikkumise kohta — Tõendite moonutamine — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Artikli 23 lõige 3 — Trahvi põhisumma arvutamine — Suunised trahvide arvutamise meetodi kohta (2006) — Proportsionaalsuse põhimõte)	5
2017/C 112/08	Kohtuasi C-219/15: Euroopa Kohtu (esimene koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Elisabeth Schmitt versus TÜV Rheinland LGA Products GmbH (Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Tööstuspoliitika — Direktiiv 93/42/EMÜ — Meditsiiniseadmete vastavushindamine — Tootja nimetatud volitatud asutus — Selle asutuse kohustused — Defektsed rinnaimplantaadid — Silikoonist valmistatud toode — Volitatud asutuse vastutus)	5
2017/C 112/09	Kohtuasi C-317/15: Euroopa Kohtu (ühheksas koda) 15. veebruari 2017. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – X versus Staatssecretaris van Financiën (Eelotsusetaotlus — Kapitali vaba liikumine — ELTL artikkel 64 — Kapitali liikumine kolmandatesse riikidesse või kolmandatest riikidest seoses finantsteenuste osutamisega — Šveitsi pangakontol hoitavad finantsvarad — Maksu ümberarvutamise teade — Maksu ümberarvutamise tähtaeg — Maksu ümberarvutamise tähtaja pikendamine väljaspool elukohaliikmesriiki asuva vara puhul)	6
2017/C 112/10	Kohtuasi C-499/15: Euroopa Kohtu (esimene koda) 15. veebruari 2017. aasta otsus (Vilniaus miesto apylinkės teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – W, V versus X (Eelotsusetaotlus — Õigusala koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus vanemliku vastutusega seotud asjades — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Artiklid 8 – 15 — Kohtualluvus ülalpidamiskohustustega seotud asjades — Määrus (EÜ) nr 4/2009 — Artikli 3 punkt d — Erinevate liikmesriikide kohtute vastupidised otsused — Laps, kelle alaline elukoht on tema ema elukohaliikmesriigis — Isa elukohaliikmesriigi kohtute pädevus muuta jõustunud kohtuotsust, mille nad on varem teinud lapse elukoha, ülalpidamiskohustuste ja suhtlemisõiguse kasutamise kohta — Puudumine)	7

2017/C 112/11	Kohtuasi C-503/15: Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa eelotsusetaotlus – Hispaania) – Ramón Margarit Panicello <i>versus</i> Pilar Hernández Martínez (Eelotsusetaotlus — ELTL artikkel 267 — Kohtusekretär — Mõiste „liikmesriigi kohus“ — Kohustuslik kohtualluvus — Õigustmõistva funktsiooni täitmine — Sõltumatus — Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)	8
2017/C 112/12	Kohtuasi C-507/15: Euroopa Kohtu (esimene koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Rechtbank van Koophandel te Genti eelotsusetaotlus – Belgia) – Agro Foreign Trade & Agency Ltd <i>versus</i> Petersime NV (Eelotsusetaotlus — Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevad kaubandusagendid — Direktiiv 86/653/EMÜ — Liikmesriikide õigusaktide ühtlustamine — Ülevõttev Belgia seadus — Kaubandusagendileping — Belgias asuv käsundiandja ja Türgis asuv kaubandusagent — Belgia õiguse valiku tingimus — Kohaldamatu seadus — EMÜ-Türgi assotsieerimisleping — Kooskõla)	8
2017/C 112/13	Kohtuasi C-592/15: Euroopa Kohtu (neljas koda) 15. veebruari 2017. aasta otsus (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs <i>versus</i> British Film Institute (Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Kuues direktiiv 77/388/EMÜ — Artikli 13 A osa lõike 1 punkt n — Teatavate kultuuriteenuste maksuvabastus — Vahetu õigusemõju puudumine — Maksust vabastatud kultuuriteenuste määratlemine — Liikmesriikide kaalutusõigus)	9
2017/C 112/14	Kohtuasi C-641/15: Euroopa Kohtu (teine koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Handelsgericht Wien eelotsusetaotlus – Austria) – Verwaltungsgesellschaft Rundfunk GmbH <i>versus</i> Hettegger Hotel Edelweiss GmbH (Eelotsusetaotlus — Intellektuaalomand — Direktiiv 2006/115/EÜ — Artikli 8 lõige 3 — Ringhäälinguorganisatsioonide ainuõigus — Üldsusele edastamine — Koht, kuhu pääsuks nõutakse üldsuselt sisenemistasu — Saadete edastamine hotelli numbritubadesse paigutatud telerite kaudu) . . .	10
2017/C 112/15	Kohtuasi C-145/16: Euroopa Kohtu (kuues koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Gerechtshof Amsterdami eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Aramex Nederland BV <i>versus</i> Inspecteur van de Belastingdienst/Douane (Eelotsusetaotlus — Määrus (EMÜ) nr 2658/87 — Tolliliit ja ühine tollitariifistik — Tariifne klassifitseerimine — Kombineeritud nomenklatuur — Kehtivus — Määrus (EL) nr 301/2012 — Rubriigid 8703 ja 8711 — Kolmerattaline sõiduk nimetusega „Spyder“)	10
2017/C 112/16	Kohtuasi C-578/16 PPU: Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Vrhovno sodišče eelotsusetaotlus – Sloveenia) – C. K., H. F., A. S. <i>versus</i> Sloveenia Vabariik (Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Piirid, varjupaik ja sisseränne — Dublini süsteem — Määrus (EL) nr 604/2013 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 4 — Ebainimlik või alandav kohtlemine — Raskesti haige varjupaigataotleja üleandmine tema taotluse läbivaatamise eest vastutavale liikmesriigile — Piisava aluse puudumine selleks, et arvata, et selles liikmesriigis esinevad tõendatud süsteemsed vead — Liikmesriigi kohustused enne üleandmise teostamist)	11
2017/C 112/17	Kohtuasi C-28/16: Euroopa Kohtu (kuues koda) 12. jaanuari 2017. aasta määrus (Kúria eelotsusetaotlus – Ungari) – Magyar Villamos Művek Zrt. <i>versus</i> Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artiklid 2, 9, 26, 167, 168 ja 173 — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Maksukohustuslane, kes tegeleb ühtlasi nii majandustegevuse kui ka muu tegevusega, mis ei ole majandustegevus — Valdusettevõtja, kes osutab oma tütarettevõtjatele tasuta teenuseid)	12
2017/C 112/18	Kohtuasi C-280/16: Euroopa Kohtu (kuues koda) 12. jaanuari 2017. aasta määrus – Amrita Soc. coop. Arl jt <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 — Taimeterwise kaitse — Direktiiv 2000/29/EÜ — Kaitse taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide Euroopa Liitu sissetoomise vastu — Rakendusotsus (EL) 2015/789 — Meetmed Xylella fastidiosa (Well et Raju) liitu sissetoomise ja seal levimise vältimiseks — Tühistamishagi — ELTL artikli 263 neljas lõik — Halduse üldakt — Rakendusmeetmed — Isiklikult puudutatud isik)	13

2017/C 112/19	Kohtuasi C-137/16 P: Juozas Edvardas Petraitis 7. märtsil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 18. detsembri 2015. aasta määruse peale kohtuasjas T-460/15: Petraitis <i>versus</i> komisjon	13
2017/C 112/20	Kohtuasi C-501/16 P: Monster Energy Company 22. septembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 14. juuli 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-429/15: Monster Energy <i>versus</i> EUIPO – MAD CATZ INTERACTIVE (MAD CATZ)	14
2017/C 112/21	Kohtuasi C-502/16 P: Monster Energy Company 22. septembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 14. juuli 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-567/15: Monster Energy <i>versus</i> EUIPO – MAD CATZ INTERACTIVE (NELJA VALGE TRIIBUGA MUSTA RUUDU KUJUTIS)	14
2017/C 112/22	Kohtuasi C-625/16 P: Anikó Pint'i 1. detsembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 14. novembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-660/16: Anikó Pint <i>versus</i> Euroopa Komisjon	14
2017/C 112/23	Kohtuasi C-665/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 22. detsembril 2016 – Minister Finansów <i>versus</i> Gmina Wrocław	15
2017/C 112/24	Kohtuasi C-1/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte di Appello di Torino (Itaalia) 2. jaanuaril 2017 – Petronas Lubricants Italy SpA <i>versus</i> Livio Guida	15
2017/C 112/25	Kohtuasi C-3/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 3. jaanuaril 2017 – Sporting Odds Limited <i>versus</i> Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása	16
2017/C 112/26	Kohtuasi C-11/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Aue, Stollbergi kohtumaja (Saksamaa) 10. jaanuaril 2017 – Thomas Hübner <i>versus</i> LVM Lebensversicherungs AG	18
2017/C 112/27	Kohtuasi C-20/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammergericht Berlin (Saksamaa) 18. jaanuaril 2017 – Vincent Pierre Oberle	19
2017/C 112/28	Kohtuasi C-21/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší soud České republiky (Tšehhi Vabariik) 18. jaanuaril 2017 – Catlin Europe SE <i>versus</i> O.K. Trans Praha spol. s.r.o.	19
2017/C 112/29	Kohtuasi C-24/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 18. jaanuaril 2017 – Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst <i>versus</i> Austria Vabariik	20
2017/C 112/30	Kohtuasi C-31/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 23. jaanuaril 2017 – Sucrerie de Toury SA <i>versus</i> Ministre de l'Économie et des Finances	21
2017/C 112/31	Kohtuasi C-39/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 25. jaanuaril 2017 – Lubrizol France SAS <i>versus</i> Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures	22
2017/C 112/32	Kohtuasi C-40/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 26. jaanuaril 2017 – Fashion ID GmbH & Co.KG <i>versus</i> Verbraucherzentrale NRW eV	22
2017/C 112/33	Kohtuasi C-47/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Madalmaad) 1. veebruaril 2017 – X <i>versus</i> Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	23
2017/C 112/34	Kohtuasi C-48/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Madalmaad) 3. veebruaril 2017 – X <i>versus</i> Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	24

2017/C 112/35	Kohtuasi C-49/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud 1. veebruaril 2017 Østre Landsret (Taani) – Koppers Denmark ApS versus Skatteministeriet	25
2017/C 112/36	Kohtuasi C-56/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 3. veebruaril 2017 – Bahtiar Fathi versus Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	26
2017/C 112/37	Kohtuasi C-59/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 3. veebruaril 2017 – SCI Château du Grand Bois versus Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	27
2017/C 112/38	Kohtuasi C-64/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal da Relação do Porto (Portugal) 7. veebruaril 2017 – Saey Home & Garden NV/SA versus Lusavouga – Máquinas e Acessórios Industriais, S.A.	28
2017/C 112/39	Kohtuasi C-67/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rayonen sad – Varna (Bulgaaria) 7. veebruaril 2017 – Todor Iliev versus Blagovesta Ilieva	30
2017/C 112/40	Kohtuasi C-88/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein oikeus (Soome) 17. veebruaril 2017 – Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy versus Abnormal Load Services (International) Limited . . .	30
2017/C 112/41	Kohtuasi C-349/15: Euroopa Kohtu presidendi 23. jaanuari 2017. aasta määrus (Audiencia Provincial de Castellóni eelotsusetaotlus – Hispaania) – Banco Popular Español SA versus Elena Lucaciu, Cristian Laurentiu Lucaciu	31
2017/C 112/42	Kohtuasi C-381/15: Euroopa Kohtu presidendi 23. jaanuari 2017. aasta määrus (Audiencia Provincial de Zamora eelotsusetaotlus – Hispaania) – Javier Ángel Rodríguez Sánchez versus Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)	31
2017/C 112/43	Kohtuasi C-34/16: Euroopa Kohtu presidendi 23. jaanuari 2017. aasta määrus (Juzgado de Primera Instancia de Alicante eelotsusetaotlus – Hispaania) – Manuel González Poyato, Ana Belén Tovar García versus Banco Popular Español SA	31
2017/C 112/44	Kohtuasi C-352/16: Euroopa Kohtu presidendi 26. jaanuari 2017. aasta määrus (Audiencia Provincial Navarra eelotsusetaotlus – Hispaania) – Instituto de Religiosas Oblatas del Santísimo Redentor versus Joaquín Taberna Carvajal	32

Üldkohus

2017/C 112/45	Kohtuasi T-40/15: Üldkohtu 17. veebruari 2017. aasta otsus – ASPLA ja Armando Álvarez versus Euroopa Liit (Lepinguväline vastutus – Hagiavalduse täpsus – Aegumine – Vastuvõetavus – Põhiõiguste harta artikkel 47 – Lahendi tegemise mõistlik aeg – Varaline kahju – Intressid tasumata trahvi summalt – Pangagarantiiga seotud kulud – Põhjuslik seos)	33
2017/C 112/46	Kohtuasi T-369/15: Üldkohtu 17. veebruari 2017. aasta otsus – Hernández Zamora versus EUIPO – Rosen Tantau (Paloma) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi Paloma taotlus – Varasem Euroopa Liidu kujutismärk Paloma – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 1)	34
2017/C 112/47	Kohtuasi T-441/15: Üldkohtu 17. veebruari 2017. aasta otsus – European Dynamics Luxembourg jt versus EMA (Vahekohtuklausel – Paremusjärjestusest lähtuv mitmepoolne raamleping EMA/2012/10/ ICT – Tarkvararakenduste valdkonnas asutuseväliste teenuste osutamine – Hagejatele adresseeritud teenuste osutamise taotlus – Hagejate poolt väljapakutud kandidaatide tagasilükkamine – Proportsionaalsus – Hagiavalduse osaline ümberkvalifitseerimine – Lepinguväline vastutus)	34

2017/C 112/48	Kohtuasi T-596/15: Üldkohtu 17. veebruari 2017. aasta otsus – Batmore Capital <i>versus</i> EUIPO – Unifers Poche (POCKETBOOK) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk POCKETBOOK — Varasemad siseriiklikud kujutismärgid POCKET — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)	35
2017/C 112/49	Kohtuasi T-142/16: Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta määrus – Dröge jt <i>versus</i> komisjon (Tühistamishagi — Komisjoni tahteavaldus ja kaks otsust, mis puudutavad Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahel Atlandi-ülese kaubandus- ja investeerimispartnerluse läbirääkimisi puudutavate dokumentidega (nn TTIP dokumendid) tutvumise võimalusi — Liikmesriikide parlamentide liikmete töötajate õigus tutvuda teatavate TTIP läbirääkimisi puudutavate konfidentsiaalsete dokumentidega — Akt, mille peale ei saa esitada hagi — Vastuvõetamatus)	36
2017/C 112/50	Kohtuasi T-153/16: Üldkohtu 10. veebruari 2017. aasta määrus – Acerga <i>versus</i> nõukogu (Tühistamishagi — Kalandus — Kalavarude kaitse — Teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused liidu vetes ja liidu kalalaevalde püügi võimalused teatavates vetes väljaspool liitu — Ühendus — Isikliku puutumuse puudumine — Rakendusmeetmeid sisaldav akt — Vastuvõetamatus)	36
2017/C 112/51	Kohtuasi T-593/16: Üldkohtu 7. veebruari 2017. aasta määrus – Stips <i>versus</i> komisjon (Kahju hüvitamise nõue — Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 tähenduses taotluse puudumine — Ilmselge vastuvõetamatus)	37
2017/C 112/52	Kohtuasi T-598/16: Üldkohtu 13. veebruari 2017. aasta määrus – Pipiliagkas <i>versus</i> komisjon (Tühistamishagi — Avalik teenistus — Ametnikud — Ametisse nimetamine — Üleviimine teenistuse huvides — Hageja teisele ametikohale määramine — Kohtuotsuse täitmine — Kohtueelne menetlus — Vaidlustamatu akt — Vastuvõetamatus)	38
2017/C 112/53	Kohtuasi T-645/16 R: Üldkohtu presidendi 6. veebruari 2017. aasta määrus – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank <i>versus</i> Ühtne Kriisilahendusnõukogu (Ajutiste meetmete kohaldamine — Ühtne Kriisilahendusnõukogu — Ühtne kriisilahendusfond — Ex-ante-osamaksed — Kohaldamise peatamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)	38
2017/C 112/54	Kohtuasi T-55/17: 30. jaanuaril 2017 esitatud hagi – Healy <i>versus</i> komisjon	39
2017/C 112/55	Kohtuasi T-56/17: 27. jaanuaril 2017 esitatud hagi – PO jt <i>versus</i> Euroopa välisteenus	39
2017/C 112/56	Kohtuasi T-71/17: 26. jaanuaril 2017 esitatud hagi – France.com <i>versus</i> EUIPO – France (FRANCE.com)	40
2017/C 112/57	Kohtuasi T-73/17: 3. veebruaril 2017 esitatud hagi – RS <i>versus</i> komisjon	41
2017/C 112/58	Kohtuasi T-79/17: 6. veebruaril 2017 esitatud hagi – Schoonjans <i>versus</i> komisjon	42
2017/C 112/59	Kohtuasi T-80/17: 6. veebruaril 2017 esitatud hagi – Steiniger <i>versus</i> EUIPO – ista Deutschland (IST)	43
2017/C 112/60	Kohtuasi T-89/17: 7. veebruaril 2017 esitatud hagi – Erwin Müller <i>versus</i> EUIPO – Novus Tablet Technology Finland (NOVUS)	43
2017/C 112/61	Kohtuasi T-94/17: 13. veebruaril 2017 esitatud hagi – ACTC <i>versus</i> EUIPO – Taiga (tigha)	44
2017/C 112/62	Kohtuasi T-95/17: 13. veebruaril 2017 esitatud hagi – King.com <i>versus</i> EUIPO – TeamLava (Kuvaripilt ja –iioonid)	45
2017/C 112/63	Kohtuasi T-96/17: 13. veebruaril 2017 esitatud hagi – King.com <i>versus</i> EUIPO – TeamLava (Animeeritud iioonid)	45

2017/C 112/64	Kohtuasi T-97/17: 16. veebruaril 2017 esitatud hagi – Franmax <i>versus</i> EUIPO – R. Seelig & Hille (herbea)	46
2017/C 112/65	Kohtuasi T-105/17: 17. veebruaril 2017 esitatud hagi – HSBC Holdings jt <i>versus</i> komisjon	46
2017/C 112/66	Kohtuasi T-106/17: 17. veebruaril 2017 esitatud hagi – JPMorgan Chase jt <i>versus</i> komisjon	47
2017/C 112/67	Kohtuasi T-125/17: 28. veebruaril 2017 esitatud hagi – BASF Grenzach <i>versus</i> ECHA	48
2017/C 112/68	Kohtuasi T-267/16: Üldkohtu 10. veebruari 2017. aasta määrus – Tarmac Trading <i>versus</i> komisjon . .	50
2017/C 112/69	Kohtuasi T-349/16: Üldkohtu 3. veebruari 2017. aasta määrus – Bank Saderat Iran <i>versus</i> nõukogu . .	50
2017/C 112/70	Kohtuasi T-596/16: Üldkohtu 14. veebruari 2017. aasta määrus – HP <i>versus</i> komisjon ja eu-LISA . . .	50
2017/C 112/71	Kohtuasi T-635/16: Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta määrus – IPA <i>versus</i> komisjon	51
2017/C 112/72	Kohtuasi T-908/16: Üldkohtu 7. veebruari 2017. aasta määrus – Starbucks (HK) <i>versus</i> EUIPO – Now Wireless (nowwireless)	51

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2017/C 112/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 104, 3.4.2017

Eelmised väljaanded

ELT C 95, 27.3.2017

ELT C 86, 20.3.2017

ELT C 78, 13.3.2017

ELT C 70, 6.3.2017

ELT C 63, 27.2.2017

ELT C 53, 20.2.2017

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n^o6 de Murcia eelotsusetaotlus – Hispaania) – IOS France EFC SA versus Servicio Murciano de Salud

(Kohtuasi C-555/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Hilinenud maksmisega võitlemine äritehingute puhul — Direktiiv 2011/7/EL — Eraettevõtjate ja riigiasutuste vahelised äritehingud — Siseriiklikud õigusnormid, mis seavad võla põhisumma viivitamatu sissenõudmise tingimuseks viivise ja võlgade sissenõudmiskulude hüvitamise nõudest loobumise)

(2017/C 112/02)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n^o6 de Murcia

Põhikohtuasja pooled

Hageja: IOS France EFC SA

Kostja: Servicio Murciano de Salud

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/7/EL hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul, eelkõige selle artikli 7 lõikeid 2 ja 3 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised siseriiklikud õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ning mis lubavad võlausaldajal loobuda viivise ja sissenõudmiskulude hüvitise nõudmisest, kui sissenõutavate võlgade põhisumma tasutakse viivitamatult, tingimusel, et selline loobumine on vabatahtlik; viimati nimetatud asjaolu tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

⁽¹⁾ ELT C 56, 16.2.2015.

Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus – Brandconcern BV versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-577/14 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 51 lõige 2 — Sõnamärk LAMBRETTA — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Tühistamistaotlus — Osaliselt tühiseks tunnistamine — EUIPO juhataja teatis nr 2/12 — Euroopa Kohtu otsuse mõju ajaline piiramine)

(2017/C 112/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Brandconcern BV (esindajad: Rechtsanwalt A. von Mühlendahl ja Rechtsanwalt H. Hartwig, avvocato G. Casucci, avvocato N. Ferretti ja avvocato C. Galli)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: J. Crespo Carrillo), Scooters India Ltd (esindajad: solicitor C. Wolfe, barrister B. Brandreth ja barrister A. Edwards-Stuart)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Brandconcern BV-lt.

⁽¹⁾ ELT C 89, 16.3.2015.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 14. veebruari 2017. aasta arvamus – Euroopa Komisjon

(Arvamus 3/15) ⁽¹⁾

(ELTL artikli 218 lõike 11 alusel antud arvamus — Marrakechi leping avaldatud teostele juurdepääsu lihtsustamise kohta nägemispuudega või muu trükikirja lugemise puudega isikutele — ELTL artikkel 3 — Euroopa Liidu ainuvälispädevus — ELTL artikkel 207 — Ühine kaubanduspoliitika — Intellektuaalomandi kaubandusaspektid — Rahvusvaheline leping, mille sõlmimine võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala — Direktiiv 2001/29/EÜ — Artikli 5 lõike 3 punkt b ja lõige 4 — Piirangud ja erandid puudega inimeste huvides)

(2017/C 112/04)

Kohtumenetluse keel: kõik ametlikud keeled

Taotluse esitaja

Euroopa Komisjon (esindajad: B. Hartmann, F. Castillo de la Torre ja J. Samnadda)

Resolutsioon

Euroopa Liidu ainupädevuses on sõlmida Marrakechi leping avaldatud teostele juurdepääsu lihtsustamise kohta nägemispuudega või muu trükikirja lugemise puudega isikutele.

⁽¹⁾ ELT C 311, 21.9.2015.

Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus – Hansen & Rosenthal KG, H&R Wax Company Vertrieb GmbH versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-90/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Konkurents — Kartellid — Euroopa parafiinvahade turg ja Saksamaa toorparafiini turg — Hindade kindlaksmääramine ja turgude jagamine — Tõend rikkumise kohta — Täielik pädevus — Tõendite moonutamine — Põhjendamiskohustus — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Artikli 23 lõige 2 — Trahvisumma arvutamine — Seaduslikkuse põhimõte — Suunised trahvide arvutamise meetodi kohta (2006) — Proportsionaalsuse põhimõte)

(2017/C 112/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellandid: Hansen & Rosenthal KG, H&R Wax Company Vertrieb GmbH (esindajad: Rechtsanwalt J. Schulte, Rechtsanwalt M. Dallmann ja Rechtsanwalt K. Künstner)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Sauer, C. Vollrath ja L. Wildpanner, keda abistas Rechtsanwalt A. Böhlke)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Hansen & Rosenthal KG-lt ja H&R Wax Company Vertrieb GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 146, 4.5.2015.

Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus – Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-94/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Keelatud kokkulepped — Euroopa parafiinvahade turg ja Saksamaa toorparafiini turg — Hindade kindlaksmääramine ja turgude jagamine — Põhjendamiskohustus — Rikkumise tõend — Tõendite moonutamine)

(2017/C 112/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (esindajad: Rechtsanwältin U. Itzen ja Rechtsanwältin J. Ziebarth)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Sauer, C. Vollrath ja L. Wildpanner, Rechtsanwalt A. Böhlke)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 127, 20.4.2015.

Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus – H&R ChemPharm GmbH versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-95/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Konkurents — Kartellid — Euroopa parafiinvahade turg ja Saksamaa toorparafiini turg — Hindade kindlaksmääramine ja turgude jagamine — Põhjendamiskohustus — Tõend rikkumise kohta — Tõendite moonutamine — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Artikli 23 lõige 3 — Trahvi põhisumma arvutamine — Suunised trahvide arvutamise meetodi kohta (2006) — Proportsionaalsuse põhimõte)

(2017/C 112/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: H&R ChemPharm GmbH (esindaja: Rechtsanwalt M. Klusmann, professor S. Thomas)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Sauer, C. Vollrath ja L. Wildpanner, keda abistas Rechtsanwalt A. Böhlke)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja H&R ChemPharm GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 138, 27.4.2015.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Bundesgerichtshof'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Elisabeth Schmitt versus TÜV Rheinland LGA Products GmbH

(Kohtuasi C-219/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Tööstuspoliitika — Direktiiv 93/42/EMÜ — Meditsiiniseadmete vastavushindamine — Tootja nimetatud volitatud asutus — Selle asutuse kohustused — Defektsed rinnaimplantaadid — Silikoonist valmistatud toode — Volitatud asutuse vastutus)

(2017/C 112/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Elisabeth Schmitt

Kostja: TÜV Rheinland LGA Products GmbH

Resolutsioon

1. Nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/42/EMÜ meditsiiniseadmete kohta, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1882/2003, II lisa sätteid koostoides selle direktiivi artikli 11 lõigetega 1 ja 10 ning artikli 16 lõikega 6 tuleb tõlgendada nii, et volitatud asutusel ei ole üldist kohustust viia läbi etteteatamata kontrollkäike, kontrollida tooteid ja/või hinnata tootja äridokumente. Kui aga esinevad kaussed tõendid, mis viitavad sellele, et meditsiiniseade ei pruugi olla kooskõlas direktiivist 93/42 (muudetud määrusega nr 1882/2003) tulenevate nõuetega, peab see asutus võtma kõik vajalikud meetmed, et täita oma kohustused nimetatud direktiivi artikli 16 lõike 6 ja II lisa punktide 3.2, 3.3, 4.1–4.3 ja 5.1 alusel.
2. Direktiivi 93/42, muudetud määrusega nr 1882/2003, tuleb tõlgendada nii, et volitatud asutuse sekkumise eesmärk EÜ vastavusdeklaratsiooni menetluse raames on kaitsta meditsiiniseadmete lõplikke adressaate. Tingimused, mille korral nimetatud direktiiviga sellele asutusele pandud kohustuste süüline rikkumine sellise menetluse raames võib kaasa tuua selle asutuse vastutuse nende adressaatide ees, tulenevad liikmesriigi õigusest, tingimusest, et on järgitud võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtteid.

(¹) ELT C 279, 24.8.2015.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 15. veebruari 2017. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – X versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-317/15) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Kapitali vaba liikumine — ELTL artikkel 64 — Kapitali liikumine kolmandatesse riikidesse või kolmandatest riikidest seoses finantsteenuste osutamisega — Šveitsi pangakontol hoitavad finantsvarad — Maksu ümberarvutamise teade — Maksu ümberarvutamise tähtaeg — Maksu ümberarvutamise tähtaja pikendamine väljaspool elukohaliikmesriiki asuva vara puhul)

(2017/C 112/09)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: X

Kostja: Staatssecretaris van Financiën

Resolutsioon

1. ELTL artikli 64 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav siseriiklike õigusnormide suhtes, mis kehtestavad selles sättes viidatud kapitali liikumistele sellise piirangu nagu põhikohtuasjas käsitletav maksu ümberarvutamise pikendatud tähtaeg, isegi kui see piirang on kohaldatav ka olukordades, mis ei ole seotud otseinvesteeringute, asutamise, finantsteenuste osutamise või väärtpaberite lubamisega turgudele.

2. Mõiste „kapitali liikumine seoses finantsteenuste osutamisega“ ETLT artikli 64 lõike 1 tähenduses hõlmab olukorda, kus liikmesriigi resident avab väljaspool liitu asuvas pangas väärtpaperikonto, nagu tehti põhikohtuasjas.
3. ETLT artikli 64 lõikes 1 kehtestatud liikmesriikide õigus kohaldada piiranguid kapitali liikumisele seoses finantsteenuste osutamisega kehtib ka selliste piirangute suhtes nagu põhikohtuasjas käsitletav maksu ümberarvutamise pikendatud tähtaeg, mis ei puuduta ei teenuste osutajat ega teenuste osutamise tingimusi ja korda.

⁽¹⁾ ELT C 311, 21.9.2015.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 15. veebruari 2017. aasta otsus (Vilniaus miesto apylinkės teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – W, V versus X

(Kohtuasi C-499/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õigusosalane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus vanemliku vastutusega seotud asjades — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Artiklid 8 – 15 — Kohtualluvus ülalpidamiskohustustega seotud asjades — Määrus (EÜ) nr 4/2009 — Artikli 3 punkt d — Erinevate liikmesriikide kohtute vastupidised otsused — Laps, kelle alaline elukoht on tema ema elukohaliikmesriigis — Isa elukohaliikmesriigi kohtute pädevus muuta jõustunud kohtuotsust, mille nad on varem teinud lapse elukohta, ülalpidamiskohustuste ja suhtlemisõiguse kasutamise kohta — Puudumine)

(2017/C 112/10)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: W, V

Kostja: X

Resolutsioon

Eeltoodud kaalutlustest tulenevalt tuleb esitatud küsimusele vastata, et nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 (mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000), artiklit 8 ja nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 4/2009 kohtualluvuse, kohaldatava õiguse, kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise ning koostöö kohta ülalpidamiskohustuste küsimustes artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et sellises asjas nagu põhikohtuasi ei ole liikmesriigi kohtud, kes on teinud jõustunud otsuse alaealist last puudutavates vanemliku vastutuse ja ülalpidamiskohustuste küsimustes, enam pädevad lahendama selles otsuses tehtud korralduste muutmise nõuet, kui lapse alaline elukoht on teise liikmesriigi territooriumil. Seda nõuet on pädevad lahendama viimati nimetatud liikmesriigi kohtud.

⁽¹⁾ ELT C 414, 14.12.2015.

Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa eelotsusetaotlus – Hispaania) – Ramón Margarit Panicello versus Pilar Hernández Martínez

(Kohtuasi C-503/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — ELTL artikkel 267 — Kohtusekretär — Mõiste „liikmesriigi kohus“ — Kohustuslik kohtualluvus — Õigustmõistva funktsiooni täitmine — Sõltumatus — Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)

(2017/C 112/11)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ramón Margarit Panicello

Kostja: Pilar Hernández Martínez

Resolutsioon

Euroopa Kohtu pädevusse ei kuulu Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (naistevastase vägivalda juhtumitega tegeleva Terrassa kohtu kohtusekretär, Hispaania) esitatud küsimustele vastamine.

⁽¹⁾ ELT C 414, 14.12.2015.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Rechtbank van Koophandel te Genti eelotsusetaotlus – Belgia) – Agro Foreign Trade & Agency Ltd versus Petersime NV

(Kohtuasi C-507/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevad kaubandusagendid — Direktiiv 86/653/EMÜ — Liikmesriikide õigusaktide ühtlustamine — Ülevõttev Belgia seadus — Kaubandusagendileping — Belgias asuv käsundiandja ja Türgis asuv kaubandusagent — Belgia õiguse valiku tingimus — Kohaldamatu seadus — EMÜ-Türgi assotsieerimisleping — Kooskõla)

(2017/C 112/12)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van Koophandel te Gent

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Agro Foreign Trade & Agency Ltd

Kostja: Petersime NV

Resolutsioon

Nõukogu 18. detsembri 1986. aasta direktiivi 86/653/EMÜ füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevate kaubandusagentide tegevust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ning Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahelist assotsieerimislepingut, millele kirjutasid 12. septembril 1963 Ankaras alla ühelt poolt Türgi Vabariik ning teiselt poolt EMÜ liikmesriigid ja ühendus ning mis sõlmiti, kiideti heaks ja kinnitati ühenduse nimel nõukogu 23. detsembri 1963. aasta otsusega 64/732/EMÜ, tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus asjaomase liikmesriigi õigusesse direktiivi üle võttev siseriiklik õigusakt, millega jäetakse selle kohaldamisalast välja kaubandusagendileping, mille puhul asub kaubandusagent Türgis, kus ta sellest lepingust tulenevalt tegutseb, ja käsundiandja asub selles liikmesriigis, mistõttu neil asjaoludel ei saa kaubandusagent tugineda selle direktiiviga kaubandusagentidele tagatud õigustele pärast sellise kaubandusagendilepingu ülesütlemist.

⁽¹⁾ ELT C 414, 14.12.2015.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 15. veebruari 2017. aasta otsus (Court of Appeal'i (England & Wales) (Civil Division) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs versus British Film Institute

(Kohtuasi C-592/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Kuues direktiiv 77/388/EMÜ — Artikli 13 A osa lõike 1 punkt n — Teatavate kultuuriteenuste maksuvabastus — Vahetu õigusmõju puudumine — Maksust vabastatud kultuuriteenuste määratlemine — Liikmesriikide kaalutusõigus)

(2017/C 112/13)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Commissioners for Her's Revenue and Customs

Vastustaja: British Film Institute

Resolutsioon

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas, artikli 13 A osa lõike 1 punkti n, mis näeb ette „teatavate kultuuriteenuste“ maksuvabastuse, tuleb tõlgendada nii, et sellel sättel ei ole vahetut õigusmõju, mistõttu ei saa sätte ülevõtmata jätmisel sellele vahetult tugineda avalik-õiguslik organisatsioon või mõni teine asjaomases liikmesriigis tunnustatud kultuuriasutus, kes osutab kultuuriteenuseid.

⁽¹⁾ ELT C 27, 25.1.2016.

Euroopa Kohtu (teine koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Handelsgericht Wiener eelotsusetaotlus – Austria) – Verwaltungsgesellschaft Rundfunk GmbH versus Hettegger Hotel Edelweiss GmbH

(Kohtuasi C-641/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Intellektuaalomand — Direktiiv 2006/115/EÜ — Artikli 8 lõige 3 — Ringhäälinguorganisatsioonide ainuõigus — Üldsusele edastamine — Koht, kuhu pääsuks nõutakse üldsuselt sisenemistasu — Saadete edastamine hotelli numbritubadesse paigutatud telerite kaudu)

(2017/C 112/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Handelsgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Verwaltungsgesellschaft Rundfunk GmbH

Kostja: Hettegger Hotel Edelweiss GmbH

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/115/EÜ rentimis- ja laenutamiseõiguse ja teatavate autoriõigusega kaasnevate õiguste kohta intellektuaalomandi vallas artikli 8 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et tele- ja raadiosaadete edastamine hotellitubadesse paigaldatud telerite kaudu ei kujuta endast edastamist kohas, kuhu pääsuks nõutakse üldsuselt sisenemistasu.

⁽¹⁾ ELT C 90, 7.3.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Gerechtshof Amsterdami eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Aramex Nederland BV versus Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

(Kohtuasi C-145/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EMÜ) nr 2658/87 — Tolliliit ja ühine tollitariifistik — Tariifne klassifitseerimine — Kombineeritud nomenklatuur — Kehtivus — Määrus (EL) nr 301/2012 — Rubriigid 8703 ja 8711 — Kolmerattaline sõiduk nimetusega „Spyder“)

(2017/C 112/15)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechtshof Amsterdam

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Aramex Nederland BV

Vastustaja: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Resolutsioon

Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta, mida on muudetud komisjoni 9. oktoobri 2012. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 927/2012, I lisas sisalduvat kombineeritud nomenklatuuri tuleb tõlgendada nii, et selline kolmerattaline sõiduk nagu põhikohtuasjas, millel on küll kolmerattaliste mootorrataste jaoks valmistatud rehvid, kuid mis sarnanevad sõiduauto rehvidele, mida juhitakse juhtraua abil ning millel on Ackermani põhimõttel rajanev roolijagam, kuulub selle nomenklatuuri rubriiki 8703.

(¹) ELT C 200, 6.6.2016.

Euroopa Kohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus (Vrhovno sodišče eelotsusetaotlus – Sloveenia) – C. K., H. F., A. S. versus Sloveenia Vabariik

(Kohtuasi C-578/16 PPU) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Piirid, varjupaik ja sisseränne — Dublini süsteem — Määrus (EL) nr 604/2013 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 4 — Ebainimlik või alandav kohtlemine — Raskesti haige varjupaigataotleja üleandmine tema taotluse läbivaatamise eest vastutavale liikmesriigile — Piisava aluse puudumine selleks, et arvata, et selles liikmesriigis esinevad tõendatud süsteemsed vead — Liikmesriigi kohustused enne üleandmise teostamist)

(2017/C 112/16)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia kõrgeim kohus)

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: C. K., H. F., A. S.

Vastustaja: Sloveenia Vabariik

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artikli 17 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et küsimus selles sättes ette nähtud „kaalutusõigust käsitleva sätte“ kohaldamise kohta liikmesriigi poolt ei kuulu ainult siseriikliku õiguse kohaldamisalasse ega sõltu asjaomase liikmesriigi konstitutsioonikohtu antud tõlgendusest, vaid tegemist on liidu õiguse tõlgendamise küsimusega ETLT artikli 267 tähenduses.

2. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et:

- isegi kui puudub piisav alus arvata, et varjupaigataotleja läbivaatamise eest vastutavas liikmesriigis on süsteemsed vead, võib varjupaigataotlejat määruse nr 604/2013 raames üle anda ainult tingimustel, mille puhul on välistatud, et sellise üleandmisega kaasneb asjaomasele isikule reaalne ja tõendatud oht saada koheldud ebainimlikult või alandavalt selle artikli tähenduses;
- olukorras, kus sellise varjupaigataotleja üleandmisega, kellel on eriti raske psüühiline või füüsiline haigus, kaasneb reaalne ja tõendatud oht asjaomase isiku tervise tõsiseks ja parandamatuks kahjustamiseks, kujutab see üleandmine endast ebainimlikku ja alandavat kohtlemist selle artikli tähenduses;

- enne üleandmise teostamist peavad liikmesriigi ametiasutused, ja vajaduse korral ka selle liikmesriigi kohtud, kõrvaldama igasugused tõsised kahtlused seoses sellega, et üleandmine võib mõjutada asjaomase isiku tervislikku seisundit, võttes ennetavaid meetmeid selleks, et üleandmine toimuks tingimustel, mis võimaldavad asjaomase isiku tervislikku seisundit sobivalt ja piisavalt kaitsta. Kui aga seetõttu, et varjupaigataotleja haigus on eriti tõsine, ei piisa selliste ennetavate meetmete võtmisest kindlustamiseks, et isiku üleandmisega ei kaasne ohtu tema tervise tõsiseks ja parandamatuks halvenemiseks, peavad asjaomase liikmesriigi ametiasutused peatama asjaomase isiku üleandmise ja tegema seda seniks, kuni tema seisund võimaldab üleandmist, ja
- kui on näha, et varjupaigataotleja tervis lähiajal ei parane või et menetluse pikaajaline peatamine võib halvendada selle isiku seisundit, võib palve esitanud liikmesriik otsustada ise tema taotluse läbi vaadata, vastavalt „kaalutlusõigust käsitlevale sättele“, mis on ette nähtud määruse nr 604/2013 artikli 17 lõikes 1.

Määruse nr 604/2013 artikli 17 lõiget 1 ei saa koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 4 tõlgendada nii, et selle järgi on liikmesriik kohustatud sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas seda sätet kohaldama.

⁽¹⁾ ELT C 22, 23.1.2017.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 12. jaanuari 2017. aasta määrus (Kúria eelotsusetaotlus – Ungari) – Magyar Villamos Művek Zrt. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Kohtuasi C-28/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artiklid 2, 9, 26, 167, 168 ja 173 — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Maksukohustuslane, kes tegeleb ühtlasi nii majandustegevuse kui ka muu tegevusega, mis ei ole majandustegevus — Valdusettevõtja, kes osutab oma tütarettevõtjatele tasuta teenuseid)

(2017/C 112/17)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja menetluse pool

Kassaator: Magyar Villamos Művek Zrt.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikleid 2, 9, 26, 167, 168 ja 173 tuleb tõlgendada nii, et kuna sellise valdusühingu, nagu on vaatluse all põhikohtuasjas, tegelemine oma tütarettevõtjate juhtimisega, kui ta ei ole viimati nimetatutele esitanud arvet ei äriühingute kontserni kui terviku või teatavate tütarettevõtjate huvides saadud teenuste hinna ega sellega seotud käibemaksu kohta, ei ole selle direktiivi tähenduses majandustegevus, võib nende saadud teenuste eest tasutud sisendkäibemaksu maha arvata ainult siis, kui see on seotud tehingutega, mis ei kuulu selle direktiivi reguleerimisalasse.

⁽¹⁾ ELT C 156, 2.5.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 12. jaanuari 2017. aasta määrus – Amrita Soc. coop. Arl jt versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-280/16) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 — Taimetervise kaitse — Direktiiv 2000/29/EÜ — Kaitse taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide Euroopa Liitu sissetoomise vastu — Rakendusotsus (EL) 2015/789 — Meetmed Xylella fastidiosa (Well et Raju) liitu sissetoomise ja seal levimise vältimiseks — Tühistamishagi — ELTL artikli 263 neljas lõik — Halduse üldakt — Rakendusmeetmed — Isiklikult puudutatud isik)

(2017/C 112/18)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellandid: Amrita Soc. coop. arl, Cesi Marta, Comune Agricola Lunella Soc. mutua coop. arl, Rollo Olga, Borrello Claudia, Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi, Marzo Luigi, Stasi Anna Maria, Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi, Castriota Maria Grazia, Azienda Agricola di Canioni Fiorella, Azienda Agricola Spirido ss agr., Impresa Agricola Stefania Stamerra, Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco, Simone Cosimo Antonio, Masseria Alti Pareti Soc. agr. arl (esindajad: advokaadid L. Paccione ja V. Stamerra)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Moro ja I. Galindo Martín)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta kohtukulud Amrita Soc. coop. arl, Dei Agre di Cesi Marta, Comune agricola Lunella Soc. mutua coop. arl, Azienda agricola Rollo Olga, Azienda agricola Borrello Claudia, Società agricola Merico Maria Rosa SNC, Azienda agricola di Marzo Luigi, Azienda agricola Stasi Anna Maria, Azienda agricola Crie di Miggiano Gianluigi, Azienda agricola di Castriota Maria Grazia, Azienda agricola di Cagnoni Fiorella, Azienda agricola Spirido ss agr., Impresa Agricola Stamerra Stefania, Azienda agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco, Azienda agricola di Simone Cosimo Antonio ja Masseria Alti Pareti Soc. agr. arl kanda.

⁽¹⁾ ELT C 260, 18.7.2016.

Juozas Edvardas Petraitis 7. märtsil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 18. detsembri 2015. aasta määruse peale kohtuasjas T-460/15: Petraitis versus komisjon

(Kohtuasi C-137/16 P)

(2017/C 112/19)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled

Apellant: Juozas Edvardas Petraitis (esindaja: *advocatas* T. Veščiūnas)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (kümnes koda) jättis 24. novembri 2016. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja määras, et Juozas Edvardas Petraitis kannab ise oma kulud.

**Monster Energy Company 22. septembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda)
14. juuli 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-429/15: Monster Energy versus EUIPO – MAD CATZ
INTERACTIVE (MAD CATZ)**

(Kohtuasi C-501/16 P)

(2017/C 112/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Monster Energy Company (esindaja: *solicitor* P. Brownlow)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (üheksas koda) tunnistas 16. veebruari 2017. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

**Monster Energy Company 22. septembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda)
14. juuli 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-567/15: Monster Energy versus EUIPO – MAD CATZ
INTERACTIVE (NELJA VALGE TRIIBUGA MUSTA RUUDU KUJUTIS)**

(Kohtuasi C-502/16 P)

(2017/C 112/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Monster Energy Company (esindaja: *solicitor* P. Brownlow)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (üheksas koda) tunnistas 16. veebruari 2017. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

**Anikó Pint'i 1. detsembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 14. novembri
2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-660/16: Anikó Pint versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-625/16 P)

(2017/C 112/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Anikó Pint (esindaja: advokaat D. Lazar)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Liidu Kohus (kaheksas koda) jättis 2. märtsi 2017. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja otsustas, et apellant kannab ise enda kohtukulud.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 22. detsembril 2016 –
Minister Finansów versus Gmina Wrocław**

(Kohtuasi C-665/16)

(2017/C 112/23)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Minister Finansów

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Gmina Wrocław

Eelotsuse küsimused

1. Kas kohaliku omavalitsusüksuse omandis oleva kinnisvara üleminek maksuhaldurile vastavalt õigusaktidele hüvitise eest juhul, kui siseriiklikest õigusnormidest tuleneb, et nimetatud kinnisvara haldab edasi kohaliku omavalitsusüksuse juht, kes on maksuhalduri esindaja ning samal ajal kohaliku omavalitsusüksuse täidesaatev organ, kujutab endast maksustatavat tehingut nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 14 lõike 2 punkti a tähenduses?
2. Kas eespool olevale küsimusele vastamise seisukohalt on oluline, kas hüvitise tasumine kohalikule omavalitsusüksusele toimub reaalselt või kujutab endast vaid kohaliku omavalitsusüksuse eelarve raames toimuvat kirje ülekandmist ühelt kontolt teisele?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1, muudetud.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte di Appello di Torino (Itaalia) 2. jaanuaril 2017 – Petronas
Lubricants Italy SpA versus Livio Guida**

(Kohtuasi C-1/17)

(2017/C 112/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte di Appello di Torino

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Petronas Lubricants Italy SpA

Vastustaja: Livio Guida

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 44/2001 artikli 20 lõikest 2 tuleneb võimalus, et Euroopa Liidu liikmesriigi territooriumil asuv tööandja, kelle tema endine töötaja on kaevanud kohtusse liikmesriigis, kus on töötaja alaline elukoht (nagu on sätestatud määruse artiklis 19), saab esitada töötaja vastu vastuhagi samas kohtus, kellele on esitatud põhihagi?
2. Kui esimese küsimuse vastus peaks olema jaatav, siis kas määruse nr 44/2001 artikli 20 lõikest 2 tuleneb, et tööandja vastuhagi kuulub põhihagi arutava kohtu alluvusse isegi siis, kui vastuhagi ese ei ole nõue, mis oleks algusest peale olnud tööandja oma, vaid nõue, mis algselt oli teise isiku oma (kes on ühtlasi paralleelse töölepingu alusel sellesama töötaja tööandja), ja vastuhagi põhineb nõude loovutamise lepingul, mille tööandja ja see isik, kelle nõue see algselt oli, on sõlminud pärast seda, kui töötaja oli põhihagi juba esitanud?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 3. jaanuaril 2017 – Sporting Odds Limited versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(Kohtuasi C-3/17)

(2017/C 112/25)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Sporting Odds Limited

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELTL“) artiklit 56, diskrimineerimiskeelu põhimõtet ning hasartmängutegevusele kehtestatud liikmesriigi piirangute seostatuse ja süstemaatilise kohustust, kusjuures seda seadusandluse eesmärki põhjendab liikmesriik peamiselt hasartmängusõltuvuse vastase võitluse ja tarbijakaitsega, tuleb tõlgendada selliselt, et nendega on vastuolus *online* ja *offline* sporditotode ja hobuvõidusõitudega seotud liikmesriigi riiklik monopol, kui erateenuseosutajad võivad liikmesriigis alates liikmesriigi otsustatud turu ümberkorraldusest korraldada mitte-*online* mängukasiinodes kontsessioonisüsteemi raames muid *online* ja *offline* hasartmänge (kasiinomängud, kaardimängud, mänguautomaadid, *online* kasiinomängud, *online* kaardimängud), millega kaasneb olulisel määral sõltuvuse tekkimise oht?
2. Kas ELTL artiklit 56, diskrimineerimiskeelu põhimõtet ning hasartmängutegevusele kehtestatud liikmesriigi piirangute seostatuse ja süstemaatilise kohustust tuleb tõlgendada selliselt, et seda artiklit on rikutud ja seda kohustust ei ole täidetud, kui on võimalik kindlaks teha, et hasartmängusõltuvuse vastase võitluse ja tarbijakaitse eesmärgiga põhjendatud turukorralduse muutmise tegelikul tagajärjel või muul põhjusel on alates liikmesriigi otsustatud turukorralduse muutmistest püsivalt kasvanud kasiinode arv ning kasiinode kontsessioonitasudest tulenev kavandatud riigieelarve tulude summa, mängijate poolt ostetud žetoonidega seotud ja mänguautomaatidel mänguõiguse andvad rahasummad?
3. Kas ELTL artiklit 56, diskrimineerimiskeelu põhimõtet ning hasartmängutegevusele kehtestatud liikmesriigi piirangute seostatuse ja süstemaatilise kohustust tuleb tõlgendada selliselt, et seda artiklit on rikutud ja see kohustus ei ole täidetud, kui on võimalik kindlaks teha, et lisaks hasartmängusõltuvuse vastase võitluse ja tarbijakaitse eesmärgiga põhjendatud riikliku monopoli kehtestamisele ning erateenuseosutajate jaoks lubatud hasartmängu korraldamisele esineb majanduspoliitiline eesmärk saada tulu puhtast hasartmängutegevusest ning saavutada kasiinoturul võimalikult lühikese aja jooksul erakordselt kõrge tulu teenimise tase, selleks et rahastada muid riigieelarve kulusid ja üldhuvi teenuseid?
4. Kas ELTL artiklit 56, diskrimineerimiskeelu põhimõtet ning hasartmängutegevusele kehtestatud liikmesriigi piirangute seostatuse ja süstemaatilise kohustust tuleb tõlgendada selliselt, et seda artiklit on rikutud ja see kohustus ei ole täidetud ning teenuseosutajaid on põhjendamata erinevalt koheldud, kui on võimalik kindlaks teha, et liikmesriik annab teatavate *online* hasartmänguteenuste osutamise ainuõiguse riiklikule monopolile, samas kui ta teeb teised *online* hasartmänguteenused ikkagi kättesaadavaks nii, et antakse välja järjest rohkem kontsessioonilubasid?

5. Kas ELTL artiklit 56 ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet tuleb tõlgendada selliselt, et nendega ei ole kooskõlas, kui *online* kasiinomängude korraldamise loa saamine tehakse kättesaadavaks ainult Ungari territooriumil mitte-*online* kasiinot (kontsessioon) omavatele teenuseosutajatele, mistõttu need teenuseosutajad, kellel ei ole Ungari territooriumil mitte-*online* kasiinot, kaasa arvatud muudes liikmesriikides mitte-*online* kasiinot omavad teenuseosutajad, ei või saada kasiinomängu korraldamise luba?
6. Kas ELTL artiklit 56 ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet tuleb tõlgendada selliselt, et nendega ei ole kooskõlas, kui liikmesriik annab võimaliku pakkumisenetluse väljakuulutamisega mitte-*online* kasiinode kontsessiooni saamiseks põhimõtteliselt võimaluse, tunnistades mitte-*online* kasiino kontsessioonilepingu sõlmimiseks esitatud pakkumuse vastuvõetavaks, et mitte-*online* kasiino kontsessioon ja selle olemasolul *online* kasiino luba võidakse anda mistahes teenuseosutajale – ka muu liikmesriigi asukohaga isikule –, kes vastab õigusnormides sätestatud tingimustele, kuid asjaomane liikmesriik ei avalda avalikku ja läbipaistvat kontsessioonilepingu sõlmimise menetluse teadet ning teenuseosutaja ei saa tegelikult kasutada ka pakkumuse esitamise võimalust, kuid liikmesriigi ametiasutus tuvastab, et teenuseosutaja on loata teenuse osutamise rikkunud õigusnorme, ja määrab teenuseosutajale haldusõiguslikku laadi sanktsiooni?
7. Kas ELTL artiklit 56, diskrimineerimiskeelu põhimõtet ning läbipaistvuse, objektiivsuse ja avalikkuse kohustust loa andmisel tuleb tõlgendada selliselt, et nendega on vastuolus, kui liikmesriik kehtestab teatavate hasartmänguteenuste suhtes kontsessioonisüsteemi, samas kui kontsessioonilepingu sõlmimise otsust tegev haldusorgan võib sõlmida ka kontsessioonilepingu sõlmimise menetluse väljakuulutamise asemel teatavate isikutega, kes on tunnistatud usaldusväärseteks hasartmängukorraldajateks, kontsessioonilepingud, selle asemel, et võimaldada sama kontsessioonilepingu sõlmimise menetluse väljakuulutamise, et kõik teenuseosutajad saaksid samadel tingimustel menetluses osaleda?
8. Kui vastus seitsmendale küsimusele on eitav ning sama kontsessioonilepingu saamiseks võib antud liikmesriigis kehtestada mitut liiki menetlusi, siis kas liikmesriik peab ELTL artikli 56 kohaldamisel tagama, et need menetlused on võrdväärsed, võttes arvesse läbipaistvuse, objektiivse ja avaliku loa andmise ning võrdse kohtlemise nõudeid, selleks et põhivabadusi käsitlevad Euroopa Liidu sätted tõhusalt realiseeruksid?
9. Kas vastust küsimustele 6–8 mõjutab see asjaolu, kui ei ühel ega teisel juhul ei ole tagatud kontsessioonilepingu sõlmimist käsitleva otsuse kohtus vaidlustamise võimalus ega ükski muu tõhus õiguskaitsevahend?
10. Kas ELTL artiklit 56, Euroopa Liidu Lepingu („ELL“) § 4 lõikes 3 sätestatud lojaalsuse põhimõtet ning liikmesriigi institutsioonilist ja menetlusautonoomiat koos põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklitega 47 ja 48 ning neist tulenevaid õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile ja kaitseõiguse tagamise kohustusi tuleb tõlgendada selliselt, et Euroopa Kohtu praktikast tulenevate kohustuste ja asjaomase liikmesriigi poolt ette nähtud piirangute vajalikkuse ja proportsionaalsuse kontrollimise käigus võib põhikohtuasja menetlev liikmesriigi kohus omal algatusel määrata ja läbi viia uurimise ja teha korralduse tõendite esitamiseks ka siis, kui liikmesriigi kohtumenetlusõiguse normid ei anna selleks muidu seaduslikku volitust?
11. Kas ELTL artiklit 56 koos harta artiklitega 47 ja 48 ning neist tulenevaid õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile ja kaitseõiguse tagamise kohustusi tuleb tõlgendada selliselt, et põhikohtuasja menetlev liikmesriigi kohus ei saa Euroopa Kohtu praktikast tulenevate liidu õiguse nõuete ning asjaomase liikmesriigi poolt ette nähtud piirangute vajalikkuse ja proportsionaalsuse kontrollimise käigus panna tõendamiskohustust piirangu subjektiks olevale teenuseosutajale, vaid liidu õigusele vastavuse ning liikmesriigi õigusnormide vajalikkuse ja proportsionaalsuse põhjendamine ja tõendamine on liikmesriigi ning konkreetselt põhikohtuasjas vaidlustatud otsuse teinud liikmesriigi haldusorgani ülesanne, ning kas selle puudumine tähendab iseenesest, et liikmesriigi õigusnormid on liidu õigusega vastuolus?

12. Kas ETLT artiklit 56 koos harta artikli 41 lõikes 1 sätestatud õiguse õiglasele menetlusele, artikli 41 lõike 2 punktis a sätestatud õiguse olla ära kuulatud ja artikli 41 lõike 2 punktis c sätestatud põhjendamiskohustuse tagamise kohustusega ning ELL artikli 4 lõikes 3 sätestatud lojaalsuse kohustusega, samuti liikmesriigi institutsioonilist ja menetlusautonoomiat silmas pidades tuleb tõlgendada selliselt, et need kohustused ei ole täidetud, kui asja menetlev liikmesriigi haldusorgan ei teata hasartmänguteenust pakkuvale teenuseosutajale liikmesriigi õigusest tuleneva menetluse alustamisest haldustrahvi määramiseks, ei küsi haldusmenetluse käigus ka hiljem tema seisukohta liikmesriigi sätete liidu õigusega kooskõla kohta ning määrab üheastmelises menetluses liikmesriigi õiguses haldusõiguslikku laadi sanktsiooniks loetava sanktsiooni ilma, et ta esitaks oma otsuse põhjendustes üksikasjalikke põhjendusi selle kooskõla ning selle tõendamiseks esitatavate tõendite kohta?
13. Kas ETLT artiklit 56 ja harta artikli 41 lõiget 1, artikli 41 lõike 2 punkte a ja c ning artikleid 47–48 ning neist tulenevaid õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile ja kaitseõiguse tagamise kohustusi arvesse võttes on täidetud neis artiklites sätestatud tingimused, kui hasartmängukorraldaja saab vaidlustada liikmesriigi õigusnormide kooskõla liidu õigusega esimest korda ja ainult liikmesriigi kohtus?
14. Kas ETLT artiklit 56 ja teenuseosutamise vabaduse piiranguid käsitlevat liikmesriigi kohustust neid põhjendada saab tõlgendada selliselt, et liikmesriik ei ole seda kohustust täitnud, kui piirangute avaliku huvi eesmärke tõendav asjassepuutuv mõjuhindamine ei olnud kontrolli ja piirangute kehtestamise ajal ega ole endiselt kättesaadav?
15. Kas selle haldustrahvi, mida võidakse määrata, seaduses kehtestatud piire, karistatava tegevuse laadi, eelkõige selle avalikku korda ja avalikku julgeolekut mõjutavat laadi, ning trahvi karistavat eesmärki arvesse võttes on harta artiklite 47–48 alusel võimalik kindlaks teha, kas vaadeldav haldustrahv on „karistuslikku laadi“ ning kas see asjaolu mõjutab küsimustele 11–14 antavat vastust?
16. Kas ETLT artiklit 56 tuleb tõlgendada selliselt, et kui põhikohtuasjas otsust tegev kohus teeb ülaltoodud küsimustele antud vastuste põhjal kindlaks, et õigusnormid ja nende kohaldamine on ebaseaduslikud, peab ta samuti tuvastama, et ETLT artikliga 56 vastuolus olevatel liikmesriigi õigusnormidel põhinevad sanktsioonid on liidu õigusega vastuolus?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Aue, Stollbergi kohtumaja (Saksamaa) 10. jaanuaril 2017 – Thomas Hübner versus LVM Lebensversicherungs AG

(Kohtuasi C-11/17)

(2017/C 112/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Aue, Stollbergi kohtumaja

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Thomas Hübner

Kostja: LVM Lebensversicherungs AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 10. novembri 1992. aasta direktiivi 92/96/EMÜ II lisa punkti A [koostoimes] [direktiivi 90/619/EMÜ] ⁽¹⁾ artikli 15 lõike 1 kolmanda lõiguga tuleb tõlgendada nii, et tarbijal on taganemisõigus kogu selle aja vältel, mil ta teeb elu- või pensionikindlustuse sissemakseid, kui ta taganemisõigusest mitte teades, kuna elu- või pensionikindlustusettevõtja on teda puudulikult teavitanud, on teinud paljude aastate jooksul lepingu alusel sissemakseid?

2. Kas eespool nimetatud direktiiviga on kooskõlas riigisisised õigusnormid, mis hea usu põhimõttest tulenevalt peavad tarbija taganemisõigust lõppenuks, kuna kindlustusvõtja, kes ei olnud teadlik lepingust taganemise õigusest, tegi kuni taganemisõigusest teadasaamiseni regulaarselt lepingu alusel sissemaksid?

(¹) Nõukogu 10. novembri 1992. aasta direktiiv 92/96/EMÜ otsese elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 79/267/EMÜ ja 90/619/EMÜ (kolmas elukindlustusdirektiiv), EÜT L 360, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammergericht Berlin (Saksamaa) 18. jaanuaril 2017 – Vincent Pierre Oberle

(Kohtuasi C-20/17)

(2017/C 112/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kammergericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Avaldaja ja määruskaebuse esitaja: Vincent Pierre Oberle

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määruse (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist (edaspidi „määrus (EL) nr 650/2012“), (¹) artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et see sätestab rahvusvahelise erandliku kohtualluvuse ka liikmesriigi pärimistunnistuste – mida Euroopa pärimistunnistus ei asenda (vt määrus (EL) nr 650/2012 artikli 62 lõige 3) – väljaandmiseks liikmesriikides, mille tagajärjel on liikmesriigi seadusandja vastuvõetud sisuliselt erinevad õigusnormid, mis reguleerivad rahvusvahelist kohtualluvust liikmesriigi pärimistunnistuse väljaandmiseks, näiteks Saksamaal menetlust perekonnaasjades ja hagita menetlust käsitleva seaduse (Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit (FamFG)) § 105, vastuolu tõttu liidu õiguse esimusega kehtetud?

(¹) ELT L 201, lk 107.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší soud České republiky (Tšehhi Vabariik) 18. jaanuaril 2017 – Catlin Europe SE versus O.K. Trans Praha spol. s.r.o.

(Kohtuasi C-21/17)

(2017/C 112/28)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší soud České republiky

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Catlin Europe SE

Kaebaja põhikohtuasjas: O.K. Trans Praha spol. s.r.o.

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1896/2006⁽¹⁾, millega luuakse Euroopa maksekäsmenetlus, artikli 20 lõiget 2 tuleks tõlgendada selliselt, et kui adressaati ei teavitata, et ta võib keelduda kättetoimetatava dokumendi vastuvõtmisest, nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1393/2007⁽²⁾ kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusajades („dokumentide kättetoimetamine“), millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1348/2000⁽³⁾ (edaspidi „dokumentide kättetoimetamise määrus“), artikli 8 lõikes 1, siis tekib kostjal (adressaat) sellest õigus nõuda Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1896/2006, millega luuakse Euroopa maksekäsmenetlus (edaspidi „Euroopa maksekäsu määrus“), artikli 20 lõike 2 alusel Euroopa maksekäsu läbivaatamist?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 399, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2007, L 324, lk 79.

⁽³⁾ EÜT 2000, L 160, lk 37; ELT eriväljaanne 19/1, lk 227.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 18. jaanuaril 2017 – Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-24/17)

(2017/C 112/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Nõude esitajad: Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst

Vastustaja: Austria Vabariik

Eelotsuse küsimused

- 1.1. Kas liidu õigust, eelkõige direktiivi 2000/78/EÜ⁽¹⁾ artikleid 1, 2 ja 6 koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 21 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette, et palgasüsteem, mis on (18. eluaasta täitumisele eelnenud perioodide arvessevõtmise osas) vanuse alusel diskrimineeriv, asendatakse uue palgasüsteemiga, kuid juba teenistuses olevate teenistujate üleminek uude palgasüsteemi toimub nii, et uus palgasüsteem jõustub tagasiulatuvalt alusseaduse jõustumise kuupäevast, ent uue palgasüsteemi palgaastmele esmakordsel määramisel võetakse aluseks kindlaksmääratud üleminekukuu (2015. aasta veebruar) eest varasema palgasüsteemi järgi tegelikult välja makstud palk, millest tulenevalt säilib senise vanuse alusel diskrimineerimise rahaline mõju?
- 1.2. Kui vastus küsimusele 1.1. on jaatav:

Kas liidu õigust, eelkõige direktiivi 2001/78/EÜ artiklit 17 tuleb tõlgendada nii, et juba teenistuses olevad ametnikud, keda varasemas palgasüsteemis 18. eluaasta täitumisele eelnenud perioodide arvessevõtmise osas vanuse alusel diskrimineeriti, peavad saama rahalist hüvitist, kui sellise vanuse alusel diskrimineerimise rahaline mõju säilib ka pärast üleminekut uude palgasüsteemi?

1.3. Kui vastus küsimusele 1.1. on eitav:

Kas liidu õigust, eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et selles sätestatud põhiõigusega tõhusale õiguskaitsele on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt ei ole varasem diskrimineeriv palgasüsteem juba algatatud ja tulevastes menetlustes enam kohaldatav ning juba teenistuses olevate teenistujate palga üleminek uue tasustamiskorra alla toimub üksnes ülemineku kuu eest määratud ja/või välja makstud palga alusel?

2. Kas liidu õigust, eelkõige ELTL artiklit 45, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määruse (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires ⁽²⁾ artikli 7 lõiget 1 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 20 ja sellele järgnevat artikleid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus õigusnormid, mille kohaselt võetakse varasemaid perioode, mis on lepingulisel teenistujal täitunud

- teenistussuhtes Euroopa Majanduspiirkonna riigi, Türgi Vabariigi või Šveitsi Konföderatsiooni kohaliku omavalitsuse üksuse või omavalitsusüksuste liiduga, Euroopa Liidu institutsiooniga või rahvusvahelise institutsiooniga, mille liige on Austria, arvesse täies ulatuses,
- mujal läbitud teenistussuhtes, tingimusel et tegemist on asjakohase kutsetegevuse või asjakohase halduspraktika läbimisega, ühtekokku kuni 10 aasta ulatuses?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79.

⁽²⁾ ELT L 141, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 23. jaanuaril 2017 – Sucrerie de Toury SA versus Ministre de l'Économie et des Finances

(Kohtuasi C-31/17)

(2017/C 112/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Sucrerie de Toury SA

Vastustaja: Ministre de l'Économie et des Finances

Eelotsuse küsimus

Kas energiatooded, mida kasutatakse soojus- ja elektrienergia koostootmiseks, kuuluvad eranditult nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ ⁽¹⁾ artikli 15 lõike 1 punktiga c antud maksust vabastamise võimaluse kohaldamisalasse või osas, milles nende toodete tarbimine vastab elektrienergia tootmisele, ka selle direktiivi artikli 14 lõike 1 punktis a sätestatud maksust vabastamise kohustuse kohaldamisalasse?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (EÜT L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 25. jaanuaril 2017 – Lubrizol France SAS versus Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

(Kohtuasi C-39/17)

(2017/C 112/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Lubrizol France SAS

Vastustaja: Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 28 ja 30 on vastuolus see, et nende kaupade väärtust, mida solidaarsussotsiaalmakset ja lisamakset tasuma kohustatud isik või tema eest tegutsev isik viib oma ettevõtluse eesmärgil Prantsusmaalt üle mõnesse muusse Euroopa Liidu liikmesriiki, võetakse arvesse nende maksete baasi moodustava kogukäibe kindlaksmääramiseks?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 26. jaanuaril 2017 – Fashion ID GmbH & Co.KG versus Verbraucherzentrale NRW eV

(Kohtuasi C-40/17)

(2017/C 112/32)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Kostja, apellatsioonkaebuse esitaja ja vastustaja vastuapellatsioonkaebuse menetluses: Fashion ID GmbH & Co.KG

Hageja, vastustaja apellatsioonimenetluses ja vastuapellatsioonkaebuse esitaja: Verbraucherzentrale NRW eV

Menetluse astunud kolmandad isikud: Facebook Ireland Limited, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Eelotsuse küsimused

1. Kas 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta⁽¹⁾ artiklitega 22, 23 ja 24 on vastuolus selline siseriiklik õigusnorm, mis lisaks andmekaitseasutuste sekkumisõigusele ja puudutatud isikute õiguskaitsevahendite esitamise õigusele lubab rikkumiste korral pöörduda rikkuja vastu kohtusse tarbijate huve kaitsvatel mittetulundusühingutel?

Kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt:

2. Kas sellises olukorras nagu käesolev, kus keegi lisab oma veebisaidile programmikoodi, mille tõttu kasutaja veebilehitseja pöördub kolmanda isiku pakutava sisu poole ja edastab selleks isikuandmeid kolmandale isikule, on programmikoodi lisaja „vastutav töötleja“ 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta artikli 2 punkti d tähenduses, kui ta ise ei saa asjaomast andmete töötlemist mõjutada?

3. Kui teisele küsimusele tuleb vastata eitavalt: Kas direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta artikli 2 punkti d tuleb tõlgendada nii, et see reguleerib vastutust ammendavalt, välistades kolmanda isiku tsiviilvastutuse, kui asjaomane isik ei ole „vastutav töötleja“, kuid annab võimaluse andmete töötlemiseks, seda ise mõjutamata?
4. Kelle „õigustatud huvist“ tuleb sellises olukorras nagu käesolev lähtuda direktiivi 95/46/EÜ artikli 7 punktis f ette nähtud kaalutusõiguse teostamisel? Kas lähtuda tuleb huvist kolmandate isikute pakutava sisu lisamise vastu või kolmanda isiku huvist?
5. Kellele tuleb sellises olukorras nagu käesolev anda direktiivi 95/46/EÜ artikli 7 punktis a ja artikli 2 punktis h ette nähtud nõusolek?
6. Kas direktiivi 95/46/EÜ artikli 10 kohane teabe andmise kohustus kehtib sellises olukorras nagu käesolev ka veebisaidi käitaja suhtes, kes lisas veebisaidile kolmanda isiku pakutava sisu ja andis sellega kolmandale isikule võimaluse isikuandmete töötlemiseks?

(¹) EÜT L 281, lk 31 (ELT eriväljaanne 13/15, lk 355).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Madalmaad)
1. veebruaril 2017 – X versus Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Kohtuasi C-47/17)

(2017/C 112/33)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: X

Vastustaja: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Eelotsuse küsimused

1. Kas Dublini määruse (¹) ja varjupaigamenetluste direktiivi (²) eesmärki, sisu ja ulatust arvestades peab palve saajaks olev liikmesriik vastama rakendusmääruse (³) artikli 5 lõikes 2 ette nähtud uuesti läbivaatamise taotlusele kahenädalase tähtaja jooksul?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, kas siis tuleb rakendusmääruse artikli 5 lõike 2 viimast lauset arvestades kohaldada määruse (EÜ) nr 343/2003 (⁴) artikli 20 lõike 1 punktis b (nüüd Dublini määruse artikli 25 lõige 1) ette nähtud maksimaalset ühekuulist tähtaega?
3. Kui vastus esimesele ja teisele küsimusele on eitav, siis kas rakendusmääruse artikli 5 lõikes 2 kasutatud sõna „püüab“ arvestades on palve saajaks oleval liikmesriigil uuesti läbivaatamise taotlusele vastamiseks mõistlik tähtaeg?
4. Kui palve saajaks olev liikmesriik peab tõepoolest rakendusmääruse artikli 5 lõikes 2 ette nähtud uuesti läbivaatamise taotlusele vastama mõistliku tähtaja jooksul, siis kas pärast rohkem kui kuue kuu möödumist, nagu see on põhikohtuasjas, on veel tegu mõistliku tähtajaga? Kui vastus sellele küsimusele on eitav, siis mida tuleb „mõistliku tähtaja“ all mõista?
5. Kui palve saajaks olev liikmesriik ei vasta uuesti läbivaatamise taotlusele kahenädalase ega ühekuulise tähtaja ega mõistliku tähtaja jooksul, siis missugused tagajärjed sellega kaasnevad? Kas sel juhul on välismaalase esitatud varjupaigataotluse sisulise läbivaatamise eest vastutav palve esitanud liikmesriik või on selle eest vastutav palve saajaks olev liikmesriik?

6. Kui tuleb asuda seisukohale, et kuna palve saajaks olev liikmesriik jättis rakendusmääruse artikli 5 lõikes 2 ette nähtud uuesti läbivaatamise taotlusele õigeaegselt vastamata, saab ta varjupaigataotluse sisuliselt läbivaatamise eest vastutavaks, siis millise tähtaja jooksul peab palve esitanud liikmesriik, s.o põhikohtuasjas vastustaja, välismaalast sellest teavitama?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT L 180, lk 31).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT L 180, lk 6).
- ⁽³⁾ Komisjoni 2. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1560/2003, millega kehtestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad määrusele (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT L 222, lk 3, ELT eriväljaanne 19/006, lk 200).
- ⁽⁴⁾ Nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määrus (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT, L 50, lk 1, ELT eriväljaanne 19/006, lk 109).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Madalmaad)
3. veebruaril 2017 – X versus Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Kohtuasi C-48/17)

(2017/C 112/34)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: X

Vastustaja: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Eelotsuse küsimused

1. Kas Dublini määruse⁽¹⁾ ja varjupaigamenetluste direktiivi⁽²⁾ eesmärki, sisu ja ulatust arvestades peab palve saajaks olev liikmesriik vastama rakendusmääruse⁽³⁾ artikli 5 lõikes 2 ette nähtud uuesti läbivaatamise taotlusele kahenädalase tähtaja jooksul?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, kas siis tuleb rakendusmääruse artikli 5 lõike 2 viimast lauset arvestades kohaldada määruse (EÜ) nr 343/2003⁽⁴⁾ artikli 20 lõike 1 punktis b (nüüd Dublini määruse artikli 25 lõige 1) ette nähtud maksimaalset ühekuulist tähtaega?
3. Kui vastus esimesele ja teisele küsimusele on eitav, siis kas rakendusmääruse artikli 5 lõikes 2 kasutatud sõna „püüab“ arvestades on palve saajaks oleval liikmesriigil uuesti läbivaatamise taotlusele vastamiseks mõistlik tähtaeg?
4. Kui palve saajaks olev liikmesriik peab tõepoolest rakendusmääruse artikli 5 lõikes 2 ette nähtud uuesti läbivaatamise taotlusele vastama mõistliku tähtaja jooksul, siis kas pärast seitsme ja poole nädala möödumist, nagu see on põhikohtuasjas, on veel tegu mõistliku tähtajaga? Kui vastus sellele küsimusele on eitav, siis mida tuleb mõistliku tähtaja all mõista?
5. Kui palve saajaks olev liikmesriik ei vasta uuesti läbivaatamise taotlusele kahenädalase tähtaja ega mõistliku tähtaja jooksul, siis missugused tagajärjed sellega kaasnevad? Kas sel juhul on välismaalase esitatud varjupaigataotluse sisulise läbivaatamise eest vastutav palve esitanud liikmesriik või on selle eest vastutav palve saajaks olev liikmesriik?

6. Kui tuleb asuda seisukohale, et kuna palve saajaks olev liikmesriik jättis rakendusmääruse artikli 5 lõikes 2 ette nähtud uuesti läbivaatamise taotlusele õigeaegselt vastamata, saab ta varjupaigataotluse sisuliselt läbivaatamise eest vastutavaks, siis millise tähtaja jooksul peab palve esitanud liikmesriik, s.o põhikohtuasjas vastustaja, välismaalast sellest teavitama?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).
- ⁽³⁾ Komisjoni 2. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1560/2003, millega kehtestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad määrusele (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT 2003, L 222, lk 3; ELT eriväljaanne 19/06, lk 200).
- ⁽⁴⁾ Nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määrus (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT 2003, L 50, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 109).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud 1. veebruaril 2017 Østre Landsret (Taani) – Koppers Denmark ApS versus Skatteministeriet

(Kohtuasi C-49/17)

(2017/C 112/35)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Koppers Denmark ApS

Vastustaja: Skatteministeriet

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ⁽¹⁾, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja energia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 21 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et omatootetud energiatoodete tarbimine teiste energiatoodete tootmiseks on niisuguses olukorras nagu põhikohtuasjas, kus toodetavaid energiatooeteid ei kasutata mootorikütuse ega kütteinena, maksust vabastatud?
2. Kas nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja energia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 21 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigid võivad piirata selle maksuvabastuse kohaldamisala selliselt, et see hõlmab üksnes niisuguse energiatooete tarbimist, mida kasutatakse samaväärselise energiatooete (s.o energiatooete, mis on maksustatav samuti nagu tarbitav energiatooete) tootmisel?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja energia maksustamise ühenduse raamistik.
ELT 2003, L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 3. veebruaril 2017 –
Bahtiar Fathi versus Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite**

(Kohtuasi C-56/17)

(2017/C 112/36)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Bahtiar Fathi

Vastustaja: Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EL) nr 604/2013 ⁽¹⁾ artikli 3 lõikest 1, tõlgendatuna koosmõjus määruse põhjendusega 12 ja artikliga 17, tuleneb, et liikmesriik võib teha otsuse, mis kujutab endast talle esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamist määruse artikli 2 punkti d tähenduses, ilma et sõnaselgelt oleks otsustatud, et määruse kriteeriumide alusel on taotluse läbivaatamise eest vastutav see liikmesriik, kui konkreetsel juhul ei ole alust määruse artikli 17 kohase erandi tegemiseks?
2. Kas määruse (EL) nr 604/2013 artikli 3 lõike 1 teisest lausest, tõlgendatuna koosmõjus direktiivi 2013/32/EL ⁽²⁾ põhjendusega 54, tuleneb, et põhikohtuasja asjaoludel tuleb rahvusvahelise kaitse taotluse kohta määruse artikli 2 punkti b tähenduses juhul, kui ei kohaldata määruse artikli 17 lõike 1 kohast erandit, teha otsus, millega liikmesriik kohustub taotluse määruse kriteeriumide alusel läbi vaatama ja mis tugineb sellele, et määruse sätted on taotleja suhtes kohaldatavad?
3. Kas direktiivi 2013/32/EL artikli 46 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et kohus peab rahvusvahelise kaitse andmata jätmise otsuse peale esitatud kaebuse menetlemisel direktiivi põhjendusest 54 tulenevalt hindama, kas määruse (EL) nr 604/2013 sätted on taotleja suhtes kohaldatavad, kui liikmesriik ei ole sõnaselgelt otsustanud, et määruse kriteeriumide alusel on taotluse läbivaatamise eest vastutav tema? Kas direktiivi 2013/32 põhjendusele 54 tuginedes tuleb lähtuda sellest, et kui ei ole alust kohaldada määruse (EL) nr 604/2013 artiklit 17 ja rahvusvahelise kaitse taotluse on direktiivi 2011/95 ⁽³⁾ alusel läbi vaadanud liikmesriik, kellele see esitati, siis kuulub asjaomase isiku õiguslik olukord määruse kohaldamisalasse ka juhul, kui liikmesriik ei ole sõnaselgelt otsustanud, et määruse kriteeriumide alusel on taotluse läbivaatamise eest vastutav tema?
4. Kas direktiivi 2011/95/EL artikli 10 lõike 1 punktist b tuleneb, et põhikohtuasja asjaoludel on tegemist „usul“ põhineva tagakiusamispõhjusega, kui taotleja ei ole esitanud avaldusi ja dokumente kõikide viidatud sättes loetletud usu mõistega hõlmatud elementide kohta, mis on asjaomase isiku teatava usutunnistuse alla kuulumise tõendamisel põhimõttelise tähtsusega?
5. Kas direktiivi 2011/95/EL artikli 10 lõikest 2 tuleneb, et tegemist on usul põhinevate tagakiusamispõhjusega direktiivi artikli 10 lõike 1 punkti b tähenduses, kui taotleja põhikohtuasja asjaoludel väidab, et teda on taga kiusatud teatava usutunnistuse alla kuulumise tõttu, kuid ta ei ole esitanud avaldusi ega tõendeid asjaolude kohta, mis iseloomustavad isiku kuulumist teatava usutunnistuse alla ja mis annavad tagakiusajale alust arvata, et isik kuulub selle usutunnistuse alla – sealhulgas asjaolude kohta, mis on seotud religioossete tegevuste tegemise või tegemata jätmisega või religioossete seisukohtade kuulutamisega –, või asjaolude kohta, mis on seotud isikliku või ühiskondliku käitumise vormidega, mis põhinevad mõnel religioosel uskumusel või sellest tulenevad?

6. Kas direktiivi 2011/95/EL artikli 9 lõigetest 1 ja 2, tõlgendatuna koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 18 ja 10 ning usu mõistega direktiivi artikli 10 lõike 1 punkti b tähenduses, tuleneb, et põhikohtuasja asjaoludel:
- a) ei hõlma usu mõiste liidu õiguse tähenduses tegusid, mis on liikmesriikide õiguse kohaselt kriminaalkorras karistatavad? Kas sellised teod, mis on taotleja päritoluriigis kriminaalkorras karistatavad, võivad endast kujutada tagakiusamist?
- b) Kas seoses proselütismi keelu ja selliste tegude toimepaneku keeluga, mis on vastuolus usuga, millel põhinevad kõnealuse riigi õigusnormid, tuleb pidada lubatavaks piiranguid, mis on kehtestatud teiste isikute õiguste ja vabaduste ning avaliku korra kaitseks taotleja päritoluriigis? Kas nimetatud keelud on sellisteks tagakiusamistoiminguteks direktiivi viidatud sätete tähenduses, kui nende rikkumise eest võidakse karistada surmanuhtlusega, olgugi et seadused ei ole sõnaselgelt suunatud teatava religiooni vastu?
7. Kas direktiivi 2011/95/EL artikli 4 lõikest 2, tõlgendatuna koosmõjus sama sätte lõike 5 punktiga b, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 10 ja direktiivi 2013/32/EL artikli 46 lõikega 3, tuleneb, et põhikohtuasja asjaoludel võib faktiliste asjaolude hindamine toimuda vaid taotleja esitatud avalduste ja dokumentide alusel, kuid siiski on lubatav nõuda tõendite esitamist puuduvate elementide kohta, mis on hõlmatud usu mõistega direktiivi artikli 10 lõike 1 punkti b tähenduses, kui:
- ilma selle teabeta loetaks rahvusvahelise kaitse taotlus põhjendamatuks direktiivi 2013/32/EL artikli 32 tähenduses koosmõjus artikli 31 lõike 8 punktiga e ja
 - liikmesriigi õigus näeb ette, et asjaomane asutus tuvastab kõik rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamiseks olulised asjaolud ja kohus peab taotluse rahuldamata jätmise otsuse vaidlustamise korral märkima, et asjaomane isik ei ole pakkunud enda esitanud tõendeid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT L 180, lk 31).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 3. veebruaril 2017 – SCI Château du Grand Bois versus Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Kohtuasi C-59/17)

(2017/C 112/37)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: SCI Château du Grand Bois

Vastustaja: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Eelotsuse küsimused

1. Kas 27. juuni 2008. aasta rakendusmääruse⁽¹⁾ artiklitega 76, 78 ja 81 on kohapealset kontrolli teostavatel ametiisikutel lubatud siseneda põllumajandusettevõtte maa-alale, saamata selleks ettevõtja nõusolekut?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas siis toimub eristamine vastavalt sellele, kas maa-ala on piiratud või mitte?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas 27. juuni 2008. aasta rakendusmääruse artiklid 76, 78 ja 81 on kooskõlas kodu puutumatusse põhimõttega, mis on tagatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikliga 8?

⁽¹⁾ Komisjoni 27. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 555/2008, milles sätestatakse veinituru ühist korraldust käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 479/2008 üksikasjalikud rakenduseeskirjad veinisektoris seoses toetusprogrammide, kolmandate riikidega kauplemise, tootmisvõimsuse ja kontrollidega (ELT L 170, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal da Relação do Porto (Portugal) 7. veebruaril 2017 – Saeey Home & Garden NV/SA versus Lusavouga – Máquinas e Acessórios Industriais, S.A.

(Kohtuasi C-64/17)

(2017/C 112/38)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal da Relação do Porto

Põhikohtuasja pooled

Määruskaebuse esitaja: Saeey Home & Garden NV/SA [esimeses astmes kostja]

Vastustaja määruskaebusmenetluses: Lusavouga – Máquinas e Acessórios Industriais, S.A. [esimeses astmes hageja]

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõue tuleb vastavalt määruse nr 1215/2012⁽¹⁾ artikli 4 lõikes 1 ette nähtud põhireeglile esitada Belgia kohtutele, sest riik, kus asub kostja juhtimiskeskus ja tegelik asukoht, on Belgia?
2. Kas nõue tuleb vastavalt määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunktidele a ja c (sama määruse artikli 5 lõike 1 alusel) esitada Portugali kohtutele, sest see on seotud ainuesindusõigusega edasimüügilepinguga ja riik, kus oleks tulnud täita vastastikused lepingulised kohustused, on Portugal?
3. Kas nõue tuleb vastavalt määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunktidele a ja c (sama määruse artikli 5 lõike 1 alusel) esitada Hispaania kohtutele, sest see on seotud ainuesindusõigusega edasimüügilepinguga ja riik, kus oleks tulnud täita vastastikused lepingulised kohustused, on Hispaania?
4. Kas nõue tuleb vastavalt määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunktile a ja alapunkti b esimesele taandele (sama määruse artikli 5 lõike 1 alusel) esitada Portugali kohtutele, sest see on seotud ainuesindusõigusega edasimüügi raamlepinguga, mis hageja ja kostja vahelises suhtes koosneb mitmest müügilepingust, kui kõik müüdüd kaubad tuli üle anda Portugalis, kus need anti tegelikult üle 21. jaanuaril 2014?
5. Kas nõue tuleb vastavalt määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunktile a ja alapunkti b esimesele taandele (sama määruse artikli 5 lõike 1 alusel) esitada Belgia kohtutele, sest see on seotud ainuesindusõigusega edasimüügi raamlepinguga, mis hageja ja kostja vahelises suhtes koosneb mitmest müügilepingust, kui [kostja] andis kõik müüdüd kaubad [hagejale] üle Belgias?

6. Kas nõue tuleb vastavalt määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunktile a ja alapunkti b esimesele taandele (sama määruse artikli 5 lõike 1 alusel) esitada Hispaania kohtutele, sest see on seotud ainuesindusõigusega edasimüügi raamlepinguga, mis hageja ja kostja vahelises suhtes koosneb mitmest müügilepingust, kui kõik müüdüd kaubad olid mõeldud üle andmiseks Hispaanias selles riigis sõlmitavate tehingute raames?
7. Kas nõue tuleb vastavalt määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunktile a ja alapunkti b teisele taandele (sama määruse artikli 5 lõike 1 alusel) esitada Portugali kohtutele, sest see on seotud ainuesindusõigusega edasimüügi raamlepinguga, mis väljendub hageja ja kostja vahelises suhtes hageja poolt kostjale teenuste osutamises, kuna hageja edendab äritegevust kaudselt kostja huvides?
8. Kas nõue tuleb vastavalt määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunktile a ja alapunkti b teisele taandele (sama määruse artikli 5 lõike 1 alusel) esitada Hispaania kohtutele, sest see on seotud ainuesindusõigusega edasimüügi raamlepinguga, mis väljendub hageja ja kostja vahelises suhtes hageja poolt kostjale teenuste osutamises, kuna hageja edendab oma tegevusega äritegevust kaudselt kostja huvides Hispaanias?
9. Kas nõue tuleb esitada vastavalt määruse nr 1215/2012 artikli 7 punktile 5 (sama määruse artikli 5 lõike 1 alusel) Portugali kohtutele, sest see on seotud ainuesindusõigusega edasimüügilepinguga ja kuna hageja ja kostja vaidlus on samaväärne kohtuvaidlusega põhiettevtja (loe: „käsundiandja“) ja Portugalis asuva agendi vahel?
10. Kas nõue tuleb esitada vastavalt määruse nr 1215/2012 artikli 7 punktile 5 (sama määruse artikli 5 lõike 1 alusel) Hispaania kohtutele, sest see on seotud ainuesindusõigusega edasimüügilepinguga ja kuna hageja ja kostja vaheline vaidlus on samaväärne kohtuvaidlusega põhiettevtja (loe: „käsundiandja“) ja agendi vahel, keda loetakse Hispaanias asuvaks, sest ta peab oma lepingulisi kohustusi täitma selles riigis?
11. Kas nõue tuleb vastavalt määruse nr 1215/2012 artikli 25 lõikele 1 (sama määruse artikli 5 lõike 1 alusel) esitada Belgia kohtutele, konkreetselt ühele Kortrijki kohtule, kuna tüüptingimuste punktis 20, mis on kohaldatav kogu kaubale, mille kostja müüb hagejale, on pooled sõlminud kirjalikult Belgia õiguse kohaselt täielikult kehtiva kohtualluvuse kokkuleppe, mille kohaselt on „kõikides vaidlustest nende laadist olenemata ainupädevad Kortrijki kohtud“ („any dispute of any nature whatsoever shall be the exclusive jurisdiction of the courts of Kortrijk“)?
12. Kas määruse nr 1215/2012 II peatüki 2.-7. jao kohaselt (sama määruse artikli 5 lõike 1 alusel) tuleb nõue esitada Portugali kohtutele, sest hageja ja kostja vahel loodud lepingulise suhte põhilised elemendid on seotud Portugali territooriumi ja õiguskorraga?
13. Kas määruse nr 1215/2012 II peatüki 2.-7. jao kohaselt (sama määruse artikli 5 lõike 1 alusel) tuleb nõue esitada Hispaania kohtutele, sest hageja ja kostja vahel loodud lepingulise suhte põhilised elemendid on seotud Hispaania territooriumi ja õiguskorraga?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rayonen sad – Varna (Bulgaaria) 7. veebruaril 2017 – Todor Iliev versus Blagovesta Ilieva

(Kohtuasi C-67/17)

(2017/C 112/39)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rayonen sad – Varna

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Todor Iliev

Kostja: Blagovesta Ilieva

Eelotsuse küsimused

1. Kas endiste abikaasade vahel esitatud hagi abielu ajal abikaasade ühisvarana omandatud vallasasja kohta kujutab endast vaidlust abielusuhetest tulenevate varaliste õiguste üle määruse nr 44/2001 ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 punkti a tähenduses?
2. Kas vaidlus niisuguse vallasasja jagamise üle, mis omandati abielu ajal, kuid registreeriti liikmesriigi ametiasutuses üksnes ühe abikaasa nimele, on määruse nr 44/2001 artikli 1 lõike 2 punkti a kohaselt määruse kohaldamisalast välja jäetud?
3. Missuguse kohtu alluvusse kuulub endiste abikaasade vaheline vaidlus nende tsiviilõigusliku abielu ajal omandatud vallasasja omandiõiguse üle, kui abikaasad on ühe liidu liikmesriigi kodanikud, aga menetluse käigus tehti kindlaks, et nende elukoht oli abielu sõlmimise, asjade omandamise, abielu lahutamise ja abielu järgselt vara jagamise nõude esitamise ajal teises liikmesriigis?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein oikeus (Soome) 17. veebruaril 2017 – Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy versus Abnormal Load Services (International) Limited

(Kohtuasi C-88/17)

(2017/C 112/40)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy

Vastustaja: Abnormal Load Services (International) Limited

Eelotsuse küsimus

Kuidas tuleb määrata teenuse osutamise koht või kohad nõukogu määruse (EÜ) nr 44/2001⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 punkti b teise taande tähenduses siis, kui tegemist on liikmesriikide vahel toimuvat kaubavedu käsitleva lepinguga ja kui vedu koosneb mitmest etapist, mille puhul kasutatakse erinevaid veoliike?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 2009, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42)

Euroopa Kohtu presidendi 23. jaanuari 2017. aasta määrus (Audiencia Provincial de Castellóni eelotsusetaotlus – Hispaania) – Banco Popular Español SA versus Elena Lucaciu, Cristian Laurentiu Lucaciu

(Kohtuasi C-349/15)⁽¹⁾

(2017/C 112/41)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 302, 4.9.2015.

Euroopa Kohtu presidendi 23. jaanuari 2017. aasta määrus (Audiencia Provincial de Zamora eelotsusetaotlus – Hispaania) – Javier Ángel Rodríguez Sánchez versus Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

(Kohtuasi C-381/15)⁽¹⁾

(2017/C 112/42)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 302, 14.9.2015.

Euroopa Kohtu presidendi 23. jaanuari 2017. aasta määrus (Juzgado de Primera Instancia de Alicante eelotsusetaotlus – Hispaania) – Manuel González Poyato, Ana Belén Tovar García versus Banco Popular Español SA

(Kohtuasi C-34/16)⁽¹⁾

(2017/C 112/43)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 136, 18.4.2016.

Euroopa Kohtu presidendi 26. jaanuari 2017. aasta määrus (Audiencia Provincial Navarra eelotsusetaotlus – Hispaania) – Instituto de Religiosas Oblatas del Santísimo Redentor versus Joaquín Taberna Carvajal

(Kohtuasi C-352/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/44)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 326, 5.9.2016.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 17. veebruari 2017. aasta otsus – ASPLA ja Armando Álvarez versus Euroopa Liit

(Kohtuasi T-40/15) ⁽¹⁾

(Lepinguväline vastutus — Hagiavalduse täpsus — Aegumine — Vastuvõetavus — Põhiõiguste harta artikkel 47 — Lahendi tegemise mõistlik aeg — Varaline kahju — Intressid tasumata trahvi summalt — Pangagarantiiga seotud kulud — Põhjuslik seos)

(2017/C 112/45)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: Plásticos Españoles, SA (ASPLA) (Torrelavega, Hispaania) ja Armando Álvarez, SA (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt ja S. Moya Izquierdo, hiljem M. Troncoso Ferrer ja S. Moya Izquierdo)

Kostja: Euroopa Liit, keda esindab Euroopa Liidu Kohus (esindajad: A. Placco, hiljem J. Inghelram, Á. Almendros Manzano ja P. Giusta)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. van Nuffel, F. Castilla Contreras ja C. Urraca Caviedes)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mis hagejatele väidetavalt tekkis menetluse kestuse tõttu Üldkohtus seoses kohtuasjadega, milles tehti 16. novembri 2011. aasta kohtuotsused ASPLA vs. komisjon (T-76/06, ei avaldata, EU:T:2011:672) ja Álvarez vs. komisjon (T-78/06, ei avaldata, EU:T:2011:673).

Resolutsioon

1. Mõista Euroopa Liidult, keda esindab Euroopa Liidu Kohus, välja Plásticos Españoles, SA (ASPLA) kasuks hüvitis 44 951,24 eurot ja Armando Álvarez, SA kasuks hüvitis 111 042,48 eurot varalise kahju eest, mis kummalegi äriühingule tekkis lahendi tegemise mõistliku aja rikkumise eest kohtuasjades, milles tehti 16. novembri 2011. aasta kohtuotsused ASPLA vs. komisjon (T-76/06, ei avaldata, EU:T:2011:672) ja Álvarez vs. komisjon (T-78/06, ei avaldata, EU:T:2011:673). Mõlemale hüvitisele lisatakse alates 27. jaanuarist 2015 kuni käesoleva kohtuotsuse kuulutamiseni tasandusintress aastase inflatsiooni määras, mille Eurostat (Euroopa Liidu statistikaamet) on kõnealuse perioodi jooksul tuvastanud riigis, kus need äriühingud on asutatud.
2. Mõista lisaks eespool punktis 1 viidatud hüvitistele alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest kuni nimetatud hüvitise täieliku tasumiseni välja viivitusintress Euroopa Keskpanga (EKP) poolt oma peamiste refinantseerimistingute jaoks kehtestatud intressimäära alusel, mida on suurendatud kahe protsendipunkti võrra.
3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
4. Jätta ühelt poolt ASPLA ja Armando Álvarez'i ning teiselt poolt liidu, keda esindas Euroopa Liidu Kohus, kohtukulud nende enda kanda.
5. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 89, 16.3.2015.

Üldkohtu 17. veebruari 2017. aasta otsus – Hernández Zamora versus EUIPO – Rosen Tantau (Paloma)

(Kohtuasi T-369/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi Paloma taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk Paloma — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 1)

(2017/C 112/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Hernández Zamora, SA (Murcia, Hispaania) (esindajad: advokaadid J.L. Rivas Zurdo ja I. Munilla Muñoz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: E. Zaera Cuadrado)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Rosen Tantau KG (Uetersen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid R. Kunze ja G. Würtenberger)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 21. aprilli 2015. aasta otsuse (asi R 1697/2014-2) peale, mis käsitleb Hernández Zamora ja Rosen Tantau vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Hernández Zamora, SA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 320, 28.9.2015.

Üldkohtu 17. veebruari 2017. aasta otsus – European Dynamics Luxembourg jt versus EMA

(Kohtuasi T-441/15) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel — Paremujärjestusest lähtuv mitmepoolne raamleping EMA/2012/10/ICT — Tarkvararakenduste valdkonnas asutuseväliste teenuste osutamine — Hagejatele adresseeritud teenuste osutamise taotlus — Hagejate poolt väljapakutud kandidaatide tagasilükkamine — Proportsionaalsus — Hagiavalduse osaline ümberkvalifitseerimine — Lepinguväline vastutus)

(2017/C 112/47)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hagejad: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreeka) ja European Dynamics Belgium SA (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid I. Ampazis ja M. Sfyri, hiljem advokaadid M. Sfyri, D. Papadopoulou ja C.-N. Dede)

Kostja: Euroopa Ravimiamet (EMA) (esindajad: T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo, G. Gavriilidou ja P. Eyckmans)

Ese

Ühelt poolt ETLT artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada EMA 4. juuni 2015. aasta otsus, mis tehti teatavaks tehnoloogiliste ja andmetöötlusressursside direktori elektronkirjaga ning millega lükati tagasi kaks kandidaati nendest kandidaatidest, kelle hagejad pakkusid välja vastusena teenuste osutamise taotlusele SC001 raamlepingu EMA/2012/10/ICT raames, ning teiselt poolt ETLT artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada hagejatele kahju, mida neile väidetavalt selle otsusega põhjustati.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja *European Dynamics Luxembourg SA-lt*, *Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE-lt* ja *European Dynamics Belgium SA-lt*.

⁽¹⁾ ELT C 328, 5.10.2015.

Üldkohtu 17. veebruari 2017. aasta otsus – Batmore Capital versus EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK)

(Kohtuasi T-596/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk POCKETBOOK — Varasemad siseriiklikud kujutismärgid POCKET — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2017/C 112/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Batmore Capital Ltd (Tortola, Briti Neitsisaared) (esindaja: advokaat D. Masson)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Univers Poche (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat F. Dumont)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 30. juuli 2015. aasta otsuse (asi R 1952/2014-1) peale, mis käsitleb Univers Poche ja Batmore Capitali vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kulud, kaasa arvatud Univers Poche poolt Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) apellatsioonikoja menetlusega seoses kantud vältimatud kulud välja *Batmore Capital Ltd-lt*.

⁽¹⁾ ELT C 414, 14.12.2015.

Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta määrus – Dröge jt versus komisjon**(Kohtuasi T-142/16) ⁽¹⁾**

(Tühistamishagi — Komisjoni tahteavaldus ja kaks otsust, mis puudutavad Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahel Atlandi-ülese kaubandus- ja investeerimispartnerluse läbirääkimisi puudutavate dokumentidega (nn TTIP dokumendid) tutvumise võimalusi — Liikmesriikide parlamentide liikmete töötajate õigus tutvuda teatavate TTIP läbirääkimisi puudutavate konfidentsiaalsete dokumentidega — Akt, mille peale ei saa esitada hagi — Vastuvõetamatus)

(2017/C 112/49)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Katharina Dröge (Berliin, Saksamaa), Britta Haßelmann (Berliin), Anton Hofreiter (Berliin) (esindaja: professor W. Cremer)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Erlbacher, R. Vidal Puig ja B. Hartmann)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi, milles palutakse esiteks tühistada komisjoni tahteavaldus, mis on suunatud lepingupoolte, Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahel siduva lepingu sõlmimisele ja mis puudutab Atlandi-ülese kaubandus- ja investeerimispartnerluse läbirääkimisi puudutavate dokumentidega (nn TTIP dokumendid) tutvumise võimalusi, ja teise võimalusena tunnistada teiseks liidu õigusega vastuolus olevaks nimetatud tahteavalduse tegemisele suunatud eelnev komisjoni otsus lepingu heakskiitmise kohta, ja kolmandaks tühistada lepingu sõlmimisega või Ameerika Ühendriikidega TTIP dokumentidega tutvumist puudutava mittesiduva poliitilise kokkuleppega seotud ja seda korda liidu õiguse järgi siduvaks tegev komisjoni suuline otsus osas, milles liikmesriikide parlamentide liikmetel on ilma erandeid tegemata keelatud võtta TTIP-iga tutvumiseks mõeldud ruumidesse kaasa (turvakontrolli läbinud) kaastöötajaid, sealhulgas fraktsiooni töötajaid.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Katharina Drögelt, Britta Haßelmannilt ja Anton Hofreiterilt.

⁽¹⁾ ELT C 221, 13.6.2016.

Üldkohtu 10. veebruari 2017. aasta määrus – Acerga versus nõukogu**(Kohtuasi T-153/16) ⁽¹⁾**

(Tühistamishagi — Kalandus — Kalavarude kaitse — Teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused liidu vetes ja liidu kalalaevade püügi võimalused teatavates vetes väljaspool liitu — Ühendus — Isikliku puutumuse puudumine — Rakendusmeetmeid sisaldav akt — Vastuvõetamatus)

(2017/C 112/50)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Asociación de armadores de cerco de Galicia (Acerga) (Sada, Hispaania) (esindaja: advokaat B. Huarte Melgar)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A. Westerhof Löfflerová ja F. Florindo Gijón)

Ese

ELTL artiklile 263 põhinev nõue, milles palutakse tühistada osaliselt nõukogu 22. jaanuari 2016. aasta määruse (EL) nr 2016/72, millega määratakse 2016. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning millega muudetakse määrust (EL) 2015/104 (ELT 2016, L 22, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Vajadus lahendada Euroopa Komisjoni menetlusse astumise taotlust on ära langenud.
3. Mõista kohtukulud välja Asociación de armadores de cerco de Galicia (Acerga).

⁽¹⁾ ELT C 200, 6.6.2016.

Üldkohtu 7. veebruari 2017. aasta määrus – Stips versus komisjon

(Kohtuasi T-593/16) ⁽¹⁾

(Kahju hüvitamise nõue — Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 tähenduses taotluse puudumine — Ilmselge vastuvõetamatus)

(2017/C 112/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Adolf Stips (Besozzo, Itaalia) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Berscheid ja C. Berardis Kayser)

Ese

ELTL artiklil 268 põhinev nõue, millega palutakse hüvitada hagejale väidetavalt tekitatud kahju, mis on seotud 2013. aasta ümberliigitamise menetluse hilinenult korraldamisega.

Resolutsioon

1. Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Adolf Stipsilt.

⁽¹⁾ ELT C 251, 11.7.2016 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-23/16 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 13. veebruari 2017. aasta määrus – Pipiliagkas versus komisjon**(Kohtuasi T-598/16) ⁽¹⁾****(Tühistamishagi — Avalik teenistus — Ametnikud — Ametisse nimetamine — Üleviimine teenistuse huvides — Hageja teisele ametikohale määramine — Kohtuotsuse täitmine — Kohtueelne menetlus — Vaidlustamatu akt — Vastuvõetamatus)**

(2017/C 112/52)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja*: Nikolaos Pipiliagkas (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid J.-N. Louis ja N. de Montigny)*Kostja*: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Berardis-Kayser ja G. Gattinara)**Ese**

ELTL artiklitel 266 ja 270 põhinev nõue, millega palutakse tühistada esiteks komisjoni otsus jätta võtmata meetmed 15. aprilli 2015. aasta kohtuotsuse Pipiliagkas vs. komisjon (F-96/13, EU:F:2015:29) täitmiseks ning teiseks komisjoni 22. detsembri 2015. aasta otsus viia hageja üle Euroopa Liidu delegatsioonist Jordani Läänekaldal ja Gaza sektoris (Ida-Jeruusalemm) liikuvuse ja transpordi peadirektoraati.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Nikolaos Pipiliagkaselt.

⁽¹⁾ ELT C 296, 16.8.2016 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbri F-28/16 all ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu presidendi 6. veebruari 2017. aasta määrus – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu**(Kohtuasi T-645/16 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine — Ühtne Kriisilahendusnõukogu — Ühtne kriisilahendusfond — Ex ante-osamaksed — Kohaldamise peatamise taotlus — Küireloomulisuse puudumine)**

(2017/C 112/53)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja*: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Austria) (esindaja: advokaat G. Eisenberger)*Kostja*: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (esindajad: advokaadid B. Meyring ja S. Schelo)**Ese**

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud taotlus kohaldada ajutisi meetmeid esiteks selleks, et peatada Ühtse Kriisilahendusnõukogu täitevistungi 15. aprilli 2016. aasta otsuse ühtsesse kriisilahendusfondi *ex ante* osamaksete tegemise kohta 2016. eelarveaasta eest (SRB/ES/SRF/2016/06) kohaldamine ja teiseks selleks, et teha Ühtsele Kriisilahendusnõukogule ettekirjutus hüvitada hagejale tema tasutud *ex ante* osamaksed.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

30. jaanuaril 2017 esitatud hagi – Healy versus komisjon**(Kohtuasi T-55/17)**

(2017/C 112/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* John Morrison Healy (Celbridge, Iirimaa) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

- tühistada 11. aprilli 2016. aasta otsus, millega konkursikomisjon keeldus hageja lubamisest osaleda konkursil COM/02/AST/16 (AST2);
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks* esitab hageja ühe väite, mis puudutab ametnike personalieeskirjade artikli 27 esimese rikkumist.*Nimelt* leiab hageja, et vaidlusalune konkursile lubamise tingimus, see tähendab tõendatud 42 kuu pikkune teenistusstaaz komisjonis, ei ole täidetavate ametikohtade nõudeid arvestades põhjendatud.*Lisaks* on muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõige 7 vastuolus personalieeskirjade artikliga 27 selles osas, milles välistatakse sisekonkursil osalemise lubamine kõikidel juhtudel nende lepinguliste töötajate puhul, kelle teenistusstaaz on vähem kui 36 kuud. Antud juhul leidis komisjon, et 36 kuud oli miinimum, mida võeti aluseks, ning et seetõttu oli ametisse nimetava asutuse hinnang vaidlusalusele konkursile lubamise tingimusele väär.

27. jaanuaril 2017 esitatud hagi – PO jt versus Euroopa välisteenistus**(Kohtuasi T-56/17)**

(2017/C 112/55)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hagejad:* PO, PP, PQ (esindajad: advokaadid N. de Montigny ja J.-N. Louis)*Kostja:* Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada

— 15. aprillil 2016 avaldatud otsus, millega muudeti ametnike, ajutiste teenistujate ja lepinguliste töötajate õigusi ja kohustusi seoses õppetoetustega („*education allowances*“) – „*Rights and obligations of officials, temporary and contract agents: Education Allowances*“;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjenduseks seitse väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa välisteenistuse (SEAE) 15. aprilli 2016. aasta otsus (edaspidi „vaidlustatud otsus“) on ebaseaduslik, kuna see on väidetavalt vastu võetud ametnike personalieeskirjade X lisa artikli 1 ning nimetatud eeskirjade artikli 110 sätteid rikkudes, kusjuures Euroopa välisteenistusel puuduvad üldised rakendussätted.

Hagejad väidavad ka, et nende vaidlustatud otsuse peale esitatud kaebuse tagasilükkamine on täielikult põhjendamata.

2. Teine väide, et enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist ei korraldatud sotsiaaldialoogi, mis rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 27.

3. Kolmas väide, et on rikutud ametnike ja teenistujate omandatud õigusi, kes on olnud mitu aastat ametis ja kelle lapsed on samuti paar aastat juba koolis käinud. See rikkumine tuleneb vaidlustatud otsusest osas, milles sellega muudetakse varem kehtestatud süsteemi, milles valdav osa ametnikest ja teenistujatest, kes taotlesid täiendavat hüvitamist, said täielikku hüvitist nende kulude eest, mis ületab personalieeskirjadest tulenevat ülemmäära.

4. Neljas väide, et on rikutud ettenähtavuse, õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtteid ning hea halduse põhimõtet, mis tuleneb vaidlustatud otsusest eelkõige osas, milles see näeb ette üleminekumeetme ainult aastaks, ja et selliselt vastu võetud uus hüvitamise kord on kehtestatud neile ametnikele ja teenistujatele, kes nende vastuvõtmise ajal on ametikohal tööl.

5. Viies väide, et erinevaid huve ja proportsionaalsuse põhimõtte tagamise vajadust ei ole omavahel kaalutud, mis on viga vaidlustatud otsuses, mille ainus eesmärk on vähendada õppekulude täiendava hüvitamise finantsmõju, samas kui Euroopa välisteenistus oleks võinud sellise eesmärgi saavutamiseks eelistada muid meetmeid, rikkumata oma personali õigusi. Kostja on niisiis valinud lahenduse, mis väidetavalt rikub tema ametnike ja teenistujate õigusi kõige rohkem.

6. Kuues väide, et on rikutud diskrimineerimiskeelu põhimõtet, kuna vaidlustatud otsuses on väidetavalt tegemist diskrimineerimisega, kuna see kehtestab põhimõtte, et kulud hüvitatakse erinevates delegatsioonides töötavatele ametnikele ja teenistujatele identsel alustel ning seega on erinevaid olukordi koheldud ühte moodi.

7. Seitsmes väide, et on tegemist on õiguse perekonnale ja õiguse haridusele rikkumisega, mille Euroopa välisteenistus on väidetavalt toime pannud, kuna vaidlustatud otsuse vastuvõtmise tagajärjel on hagejad kohustatud tegema valiku oma professionaalse elu ja nimetatud põhiõiguste vahel.

26. jaanuaril 2017 esitatud hagi – France.com versus EUIPO – France (FRANCE.com)

(Kohtuasi T-71/17)

(2017/C 112/56)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: France.com, Inc. (Coral Gables, Florida, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat A. Bertrand)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Prantsuse Vabariik

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „FRANCE.com“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 13 158 597

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 20. oktoobri 2016. aasta otsus asjas R 2452/2015-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused: (i) Kas arvestades Euroopa Liidu kaubamärgimääruse artikli 8 lõiget 2 ja artikli 41 lõiget 1 ning Euroopa Liidu kaubamärgimääruse rakendusmääruse eeskirja 15 lõike 2 punkti b ja eeskirja 17, on hagejal vastulause vastastajana vastulausemenetluses õigus tugineda varasematele õigustele, mis võivad olla varasemad kui õigused varasemale kaubamärgile, millele on vastulauses tuginetud kui varasemale õigusele? (ii) Kas Prantsuse riigil on mingit laadi varasem intellektuaalomandiõigus sõna „France“ suhtes, mis ei ole Prantsuse riigi ametlik nimi ja mis on pelgalt geograafiline üksus? (iii) Kui vastus küsimusele (ii) on eitav, siis kas nime „France“ tuleb pidada üldkasutatava sõnana, mille suhtes kellelgi ei saa olla intellektuaalomandiõigust? (iv) Kui vastus küsimusele (ii) on jaatav, siis kas seda, et Prantsuse riik ei ole seni kunagi teostanud mingeid õigusi sõnale „France“, välja arvatud France.com-i suhtes, võib pidada hageja diskrimineerimiseks?
- tühistada vaidlustatud otsus;
- lükata tagasi vastulause, mille Prantsuse riik esitas ELi osalise kujutismärgi „France.com“ registreerimisele, mida taotleb France.com Inc.;
- jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata;
- jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja France.com Inc. kohtukulud;
- mõista EUIPO-lt ja Prantsuse riigilt kummaltki pooles ulatuses välja kulud, mis France.com Inc-l vältimatult tekkisid EUIPO apellatsioonikoja menetluses.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõigete 1 ja 2 ning artikli 41 lõike 1 rikkumine;
- määruse nr 2868/95 eeskirja 15 lõike 2 punkti b ja eeskirja 17 rikkumine.

3. veebruaril 2017 esitatud hagi – RS versus komisjon

(Kohtuasi T-73/17)

(2017/C 112/57)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: RS (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada konkursikomisjoni 11. aprilli 2016. aasta otsus, mis puudutab hageja kandidatuuri tagasilükkamist sisekonkursil COM/02/AST/16;
- mõista Euroopa Komisjonilt hagejale tekitatud mittevaralise kahju eest välja 5 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, mis puudutab ametnike personalieeskirjade artikli 27 esimese lõigu rikkumist.

Ta esitab seega vaidlusaluse sisekonkursi teate õigusvastasuse väite selles osas, milles konkursiteade näeb ette konkursile lubamise tingimuse, mille tulemusel keeldutakse konkursile lubamast ajutisi teenistujaid, kes ei ole aktiivses teenistuses halduslikul ametikohal, puhkusel seoses sõjaväeteenistusega, lapsehooldus- ja perepuhkusel või lähetusel 12 kuu jooksul, mis eelnes kandidatuuride esitamise tähtpäevale.

6. veebruaril 2017 esitatud hagi – Schoonjans versus komisjon

(Kohtuasi T-79/17)

(2017/C 112/58)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Alain Schoonjan (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada konkursikomisjoni 11. aprilli 2016. aasta otsus, mis puudutab hageja kandidatuuri tagasilükkamist sisekonkursil COM/02/AST/16;
- mõista Euroopa Komisjonilt hagejale tekitatud mittevaralise kahju eest välja 5 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja konkursiteate õigusvastasuse väite, mis tugineb kahele väitele.

1. Esimene väide, et on rikutud muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõiget 7 selles osas, milles komisjon piiras AST2 palgaastme jaoks korraldatud sisekonkursile lubamist nii, et sellel võisid osaleda üksnes III tegevusüksuse lepingulised töötajad.
 2. Teine väide, et on rikutud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 27 esimesest lõiku, kuna see konkursile lubamise tingimus ei ole igal juhul teenistuse huvides või põhjendatud täidetavate ametikohtade laadiga.
-

6. veebruaril 2017 esitatud hagi – Steiniger versus EUIPO – ista Deutschland (IST)**(Kohtuasi T-80/17)**

(2017/C 112/59)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Ingo Steiniger (Nümbrecht, Saksamaa) (esindaja: advokaat K. Schulze Horn)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* ista Deutschland (IST) GmbH (Essen, Saksamaa)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* sõnalist osa „IST“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 10 673 812*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 1. detsembri 2016. aasta otsus asjas R 2242/2015-5**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus ja EUIPO vastulausete osakonna 24. septembri 2015. aasta otsus;
- muuta vaidlustatud otsust nii, et vastulause lükatakse tervikuna tagasi;
- mõista kohtukulud ja apellatsioonikoja menetluse kulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 rikkumine;
- Määruse nr 2868/95 eeskirja 20 lõike 6 rikkumine.

7. veebruaril 2017 esitatud hagi – Erwin Müller versus EUIPO – Novus Tablet Technology Finland (NOVUS)**(Kohtuasi T-89/17)**

(2017/C 112/60)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Erwin Müller GmbH (Lingen, Saksamaa) (esindaja: advokaat N. Grüger)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Novus Tablet Technology Finland Oy (Turku, Soome)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Taotleja:* apellatsioonikoja menetluse teine pool*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärk „NOVUS“ – registreerimistaotlus nr 13 206 611

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 28. novembri 2016. aasta otsus asjas R R 2413/2015-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja EUIPO vastulausete osakonna 2. oktoobri 2015. aasta otsus nr B 2 456 336 osas, milles need puudutavad järgmisi klassi 9 kuuluvaid kaupu: „Arvutikotid, mobiiltelefonide hoidikud, arvutite välisseadmed“;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti a rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

13. veebruaril 2017 esitatud hagi – ACTC versus EUIPO – Taiga (tigha)

(Kohtuasi T-94/17)

(2017/C 112/61)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: ACTC GmbH (Erkrath, Saksamaa) (esindajad: advokaadid V. Hoene, D. Eickemeier ja S. Gantenbrink)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Taiga AB (Varberg, Rootsi)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „tigha“ – registreerimistaotlus nr 11 459 617

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 9. detsembri 2016. aasta otsus asjas R 693/2015-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 42 lõike 2 rikkumine.

13. veebruaril 2017 esitatud hagi – King.com versus EUIPO – TeamLava (Kuvaripilt ja –ikoonid)**(Kohtuasi T-95/17)**

(2017/C 112/62)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: King.com Ltd (St. Julians, Malta) (esindajad: *solicitor* M. Hawkins ja advokaat T. Dolde)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: TeamLava LLC (Redwood Suite, California, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse disainilahenduse omanik: hageja

Vaidluslune disainilahendus: ühenduse disainilahendus nr 2216416-0054

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 1. detsembri 2016. aasta otsus asjas R 1947/2015-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja teiselt menetluspoolelt, kui ta otsustab astuda menetlusse.

Väide

— Määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti b koostoimes artiklitega 5, 6 ja 7 rikkumine.

13. veebruaril 2017 esitatud hagi – King.com versus EUIPO – TeamLava (Animeeritud ikoonid)**(Kohtuasi T-96/17)**

(2017/C 112/63)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: King.com Ltd (St. Julians, Malta) (esindajad: *solicitor* M. Hawkins ja advokaat T. Dolde)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: TeamLava LLC (Redwood Suite, California, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse disainilahenduse omanik: hageja

Vaidluslune disainilahendus: ühenduse disainilahendus nr 2216416-0049

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 1. detsembri 2016. aasta otsus asjas R 1948/2015-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja teiselt menetluspoolelt, kui ta otsustab astuda menetlusse.

Väide

- Määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti b koostoimes artiklitega 5, 6 ja 7 rikkumine.

16. veebruaril 2017 esitatud hagi – Franmax versus EUIPO – R. Seelig & Hille (her- bea)**(Kohtuasi T-97/17)**

(2017/C 112/64)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Franmax UAB (Vilnius, Leedu) (esindaja: advokaat E. Saukalas)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: R. Seelig & Hille OHG (Düsseldorf, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „her- bea“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 12 689 964

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 1. detsembri 2016. aasta otsus asjas R 371/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

17. veebruaril 2017 esitatud hagi – HSBC Holdings jt versus komisjon**(Kohtuasi T-105/17)**

(2017/C 112/65)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: HSBC Holdings plc (London, Ühendkuningriik), HSBC Bank plc (London), HSBC France (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: K. Bacon, QC, barrister D. Bailey, solicitor M. Simpson, advokaadid Y. Anselin ja C. Angeli)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 7. detsembri 2016. aasta otsus, mis on teatavaks tehtud 9. detsembril 2016. aastal, asjas AT.39914 – Euro intressimäära derivatiivid (EIRD) – C(2016) 8530 final („vaidlustatud otsus“);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikli 1 punkt b;
- järgmise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikli 1 punkt b selles osas, milles on leitud, et hagejad osalesid ühes jätkuvas rikkumises
- tühistada vaidlustatud otsuse artikli 2 punkt b;
- teise võimalusena vähendada oluliselt vaidlustatud otsuse artikli 2 punktis b määratud trahvi kuni summani, mida Euroopa Kohus peab asjakohaseks, ja
- mõista komisjonilt välja kõik hagejate kohtukulud või teise võimalusena asjakohane osa hagejate kohtukuludest.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimese väite kohaselt on kostja vääralt järeldanud, et hagejad osalesid tegevuses, mille eesmärgiks on piirata ja/või kahjustada konkurentsi ETL artikli 101 lõike 1 tähenduses.
2. Teise väite kohaselt tegi kostja õigusliku ja faktivea ning/või andis ebapiisava põhjenduse seisukoha kohta, et vaidlustatud otsuse objektiks oleva tegevuse ainus majanduslik eesmärk on konkurentsi kahjustamine. Järelikult on kostja järeldus ühe jätkuva rikkumise kohta põhimõtteliselt ekslik.
3. Kolmanda väite kohaselt põhineb kostja järeldus, et hagejad osalesid tahtlikult vaidlustatud otsuses kirjeldatud ühe jätkuva rikkumise toimepanemises ilmsel hindamisveal ja/või selle põhistus on puudulik.
4. Neljanda väite kohaselt põhineb kostja järeldus, et hagejad oleksid pidanud teadma teiste väidetavate ühes jätkuvas rikkumises osalejate tegevusest ilmsel hindamisveal ja/või selle põhistus on puudulik.
5. Viienda väite kohaselt on kostja vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseni viinud menetluses rikkunud olulisi menetlusnõudeid. Täpsemalt rikkus kostja eritasemelist haldusmenetlust kasutades hagejate kaitseõigust, süütuse presumptsiooni ja hea halduse põhimõtteid.
6. Teise võimalusena esitatud kuuenda väite kohaselt arvutas kostja vääralt hagejatele määratud trahvi ja sellisena on trahv põhjendamatu ning ebaproportsionaalne.

17. veebruaril 2017 esitatud hagi – JPMorgan Chase jt versus komisjon

(Kohtuasi T-106/17)

(2017/C 112/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: JPMorgan Chase & Co. (New York, New York, Ühendriigid), JPMorgan Chase Bank, National Association (Columbus, Ohio, Ühendriigid), J.P. Morgan Services LLP (London, Ühendkuningriik) (esindajad: D. Rose, QC, J. Boyd, barrister M. Lester, barrister D. Piccinin ja barrister D. Heaton, ning solicitor B. Tormey, solicitor N. French, solicitor N. Frey ja solicitor D. Das)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 7. detsembri 2016. aasta otsus, mis on tehtud teatavaks 9. detsembril 2016. aastal, asjas AT.39914 – Euro intressimäära derivatiivid (EIRD) – C(2016) 8530 final („otsus“) hagejaid puudutavas osas;
- teise võimalusena vähendada hagejatele määratud trahvi;
- mõista komisjonilt välja hagejate kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimese väite kohaselt ei ole komisjon näidanud, et hagejate tegevus oli suunatud erineva tähtajaga EURIBORi määrade või EONIA (viitintressimäärad) manipuleerimisele; tõendid näitavad, et hagejad ei taotlenud mingit konkurentsivastast eesmärki ELTL artikli 101 lõike 1 tähenduses või EMP lepingu artikli 53 lõike 1 tähenduses („Artikkel 101“).
2. Teise, lisa- või alternatiivse võimalusena esitatud väite kohaselt on komisjon teinud õigusliku vea leides, et erineva tähtajaga EURIBORi määrade või EONIA väidetava manipuleerimise eesmärgiks on konkurentsi takistamine, piiramine või kahjustamine artikli 101 tähenduses.
3. Kolmanda väite kohaselt, ei ilmne vaidlustatud otsusest ja komisjon ei saa enam väita või kinnitada, et hagejad oleksid tegutsenud muul konkurentsivastasel eesmärgil kui erineva tähtajaga EURIBORi määrade või EONIA manipuleerimine.
4. Neljanda, alternatiivina esitatud väite kohaselt, ei ole komisjon teinud kindlaks, et hagejad oleksid osalenud ühes jätkuvas rikkumises. Eriti ei olnud tegevus, mida komisjon luges artikli 101 rikkumiseks suunatud ühele eesmärgile; hagejad väidavad alternatiivselt, et nad ei olnud teadlikud teiste isikute õigusvastasest tegevusest ega saanud seda mõistlikult ette näha ega kavatsenud oma tegevusega panustada konkurentsivastase eesmärgiga kavas.
5. Viienda väite kohaselt on komisjon tegutsenud vastuolus liidu õiguse aluspõhimõtete, hea halduse, süütuse presumptsiooni ja hagejate kaitseõigusega tehes hagejate kohta ennatliku otsuse asja lahendamisel erinevaid menetlusi ühitades, ning kuna volinik Almunia kasutas väljendeid, mis ennatlikult nende süüd kinnitasid.
6. Kuuenda, alternatiivina või täiendavana esitatud väite kohaselt on komisjon mitmel moel eksinud hagejatele määratud trahvi arvutamisel ja Üldkohus peaks trahvi vähendama. Komisjon a) oleks pidanud kohaldama suuremat leevendust, madalamat raskusastet ja „sisenemistasu“ kohandust, et kajastada hagejate komisjoni poolt kindlaks tehtud kõrvalist ja erinevat rolli; b) ei kohaldanud kõigi isikute puhul sama müügiväärtuse arvutusmeetodit, mille tulemusena hagejaid koheldi vähem soodsalt ilma objektiivsete põhjendusteta; c) oleks pidanud kohaldama suuremat vähendust hagejate rahalaekumistele nende suhtelise majandusliku tugevuse kajastamiseks; ja (d) ei oleks pidanud lülitama EONIA müüki müügiväärtuse arvutustesse.

28. veebruaril 2017 esitatud hagi – BASF Grenzach versus ECHA

(Kohtuasi T-125/17)

(2017/C 112/67)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: BASF Grenzach GmbH (Grenzach-Wyhlen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid K. Nordlander ja M. Abenhaim)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tunnistada tühistamishagi vastuvõetavaks;
- tühistada Euroopa Kemikaaliameti (ECHA) apellatsiooninõukogu 19. detsembri 2016. aasta otsus Triclosani kohta, mis tehti ainete hindamise menetluses vastavalt määruse (EÜ) nr 1907/2006 (¹) artikli 46 lõikele 1 (juhtum nr A-018-2014) („Triclosani otsus“), osas milles apellatsiooninõukogu jättis hageja kaebuse rahuldamata, kinnitas ECHA poolt eelnevalt nõutud rotikatsed, kalakatsed ja püsivuskatsed ning otsustas, et ülejäänud teave tuleb esitada 28. detsembriks 2018;
- mõista hageja kohtukulud välja ECHA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et rikuti olulisi menetlusnõudeid.

- Hageja väidab, et apellatsiooninõukogu rikkus olulist menetlusnõuet, kui ta piiras oma rolli üksnes õigusküsimuste läbivaatamisega, selle asemel et Triclosani otsus kaebuse lahendamise raames täies mahus läbi vaadata. Hageja väidab, et apellatsiooninõukogu rikkus lisaks kaht olulist menetlusnõuet, kui ta jättis – sisusse süvenemata – kõrvale mitu keskset argumenti ja teaduslikke tõendeid, mille hageja oli esitanud. Nii toimides jättis apellatsiooninõukogu kasutamata talle antud pädevuse kaebuse läbivaatamiseks ja lisaks rikkus hageja kaitseõigusi.

2. Teine väide, et rikuti proportsionaalsuse põhimõtet koostoimes ELTL artikliga 13, REACH-määruse artikli 25 lõikega 1, REACH-määruse artikliga 47 ja Üldkohtu väljakujunenud kohtupraktikaga kohtuliku kontrolli ja tõendamiskoormise valdkonnas.

- Mis puudutab rotikatsed, siis väidab hageja, et nii ECHA kui ka apellatsiooninõukogu tunnistasid, et roti ja inimese kilpnääre toimivad erinevalt, ent tuginesid peamiselt andmetele, mis on saadud rottide uurimisel demonstreerimaks inimese türoksiini potentsiaalset mõju (samas kui inimestega tehtud uuringud näitasid sellise mõju puudumist). Sellisel toimimise tagajärg on hageja väitel see, et Triclosani otsus: (i) ei võta arvesse kogu kättesaadavat asjassepuutuvat teavet; (ii) on vastuoluline; (iii) rajaneb ebajärjepidevatel tõenditel ja niivõrd, kui võrd selles käsitletakse inimestel arenguhäireid põhjustavat neurotoksilisust, sisaldab olulist hindamisviga rotikatsete vajalikkuse hindamisel. Mis puudutab seksuaal- ja reproduktiivse toksilisuse näitajaid rotikatsetes, siis läheb hageja isegi kaugemale ja väidab, et nii ECHA kui ka apellatsiooninõukogu jätsid lisaks arvesse võtmata kogu kättesaadava asjassepuutuva teabe ja tuginesid ebajärjepidevatel tõenditel. Hageja leiab, et ECHA ja apellatsiooninõukogu tegid nii toimides olulise hindamisvea küsimuses, kas rotikatsed on reproduktiivse toksilisuse näitajate seisukohast vajalikud. Hageja väitel on rotikatsed lisaks ilmselt ebasobivad, sest tulemused ei saa kuidagi aidata ECHA-l selgitada inimestel väidetavalt tekkivaid sisesekretsioonisüsteemi häireid. Viimaseks toob hageja esile, et Triclosani otsus on õigusvastane osas, milles apellatsiooninõukogu kinnitas rotikatsed, kontrollimata, kas kõik proportsionaalsuse põhimõttest lähtuvad nõuded olid täidetud; konkreetselt jättis apellatsiooninõukogu kontrollimata, kas oleks saanud kasutada vähem koormavaid meetmeid, et selgitada Triclosani väidetavat sisesekretsioonisüsteemi häireid põhjustavat mõju.
- Kalakatsede kohta väidab hageja, et: (i) apellatsiooninõukogu jättis tegelikkuses kasutamata tal oleva hindamispädevuse, jättes kindlaks määramata, kas kättesaadavate teaduslike tõendite alusel eksisteeris „potentsiaalne risk“, mis võis õigustada edasisi katseid; (ii) ECHA ja apellatsiooninõukogu (kumbki neist) ei näidanud ära, et kättesaadavate teaduslike tõendite alusel eksisteeris potentsiaalne sisesekretsioonisüsteemi häirete esinemisrisk, mis õigustas edasisi katseid kalade peal; ning et (iii) ECHA ja apellatsiooninõukogu (mõlemad) pöörasid ümber tõendamiskoormise ja rikkusid REACH-määruse artikli 25 lõiget 1, nõudes, et hageja sellise esinemisriski puudumist tõendaks.

- Mis puudutab püsivuskatseid, siis väidab hageja, et kui ECHA ja apellatsiooninõukogu nõudsid, et ta katsetaks püsivust nii magevees kui ka merevees, et väidetavalt kõrvaldada potentsiaalne risk seoses Triclosani püsivusega keskkonnas, siis jätsid nii ECHA kui apellatsiooninõukogu nõuetekohaselt arvestamata Triclosani püsivust tõendavad kaalukad tõendid ning nõude, et tuleb arvesse võtta keskkonnaalasel asjakohaseid tingimusi vastavalt XIII lisale. Hageja väidab täiendavalt, et kui ECHA ja apellatsiooninõukogu nõudsid, et ta katsetaks püsivust avavees (s.t selges setteta vees), siis jätsid nad järgimata selge suunise REACH-määruse XIII lisas, mille kohaselt tuleb arvestada tõendeid, mis puudutavad keskkonnaalasel „asjakohaseid“ tingimusi. Hageja väidab lisaks, et pärast seda, kui ECHA ja apellatsiooninõukogu olid otsustanud, et erandlik simulatsioonikatse peab peegeldama keskkonnaalasel asjakohaseid tingimusi, jätsid nad kasutamata asjakohase ekspertpädevuse, et määrata kindlaks asjakohased katsetingimused.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006 L 396, lk 1).

Üldkohtu 10. veebruari 2017. aasta määrus – Tarmac Trading versus komisjon

(Kohtuasi T-267/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/68)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kolmanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 287, 8.8.2016.

Üldkohtu 3. veebruari 2017. aasta määrus – Bank Saderat Iran versus nõukogu

(Kohtuasi T-349/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Esimese koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 305, 22.8.2016.

Üldkohtu 14. veebruari 2017. aasta määrus – HP versus komisjon ja eu-LISA

(Kohtuasi T-596/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/70)

Kohtumenetluse keel: inglise

Viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 296, 16.8.2016 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbri F-26/16 all ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta määrus – IPA versus komisjon**(Kohtuasi T-635/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 112/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Seitsmenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 428, 21.11.2016.

Üldkohtu 7. veebruari 2017. aasta määrus – Starbucks (HK) versus EUIPO – Now Wireless (nowwireless)**(Kohtuasi T-908/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 112/72)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 46, 13.2.2017.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET